

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání dne 16. 4. 2019 odvolání **obžalovaného J. B.**, narozeného xx v Mladé Boleslavi, a odvolání **státního zástupce** Vrchního státního zastupitelství v Praze, podané v neprospěch tohoto obžalovaného, obojí proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 14. 1. 2019 sp. zn. 3T 60/2018,

a rozhodl takto:

Podle § 256 tr. řádu se obě podaná odvolání **zamítají**.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 14. 1. 2019 sp. zn. 3T 60/2018 byl **obžalovaný J. B. uznán vinným** pokračujícím zvlášť závažným zločinem teroristického útoku podle § 311 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku a pokračujícím zvlášť závažným zločinem vyhrožování teroristickým trestným činem podle § 312f odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a **odsouzen** podle § 311 odst. 1 tr. zákoníku ve spojení s § 43 odst. 1 tr. zákoníku a za použití § 40 odst. 2 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **čtyř let**, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen **do věznice s ostrahou**.
2. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložen **trest propadnutí věci**, a to motorové pily značky MAC 130 2.0 C.I.D., značky Mc Culloch Corporation, stolního počítače černé barvy, bez označení, číslo E029100086825, tiskárny HP DeskJet 980CXI Professional series HU21B1S0PZ, model C6500A s napájecím kabelem, multifunkční tiskárny Canon PEXMA MP 190 černé barvy, nezjištěného výrobního čísla, s napájecím kabelem, a tří poštovních známek.
3. Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku bylo obžalovanému uloženo **ochranné léčení psychiatrické v ambulantní formě**.
4. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena **povinnost nahradit majetkovou škodu** poškozené akciové společnosti České dráhy, a.s., IČO: 70994226, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1 - Nové Město, v částce 155.298,- Kč, a poškozené státní organizaci Správa železniční dopravní cesty, IČO: 70994234, se sídlem Dlážděná 1003/7, Praha 1 - Nové Město, v částce 63.586,38 Kč.
5. Podle skutkových zjištění nalézacího soudu spočívala trestná činnost obžalovaného J. B. v tom, že: **I.** v přesně nezjištěné době do 1. 6. 2017 do 8:02 hodin na km 78,8 trati číslo 537 v rozhledově nepřehledném úseku ve směru Turnov - Všetaty, poblíž obce Josefův Důl, okres Mladá Boleslav, v místě, kde je trať vedena na náspu zalesněnými úseky a z jedné strany lemována skalními stěnami a z druhé strany svahem, pod kterým je pozemní komunikace a za ní řeka Jizera, ačkoliv si nikterak nebyl vědom reálných brzdných možností vlakové soupravy, ani reakce soupravy na náhlé brzdění, uřízl na tomto místě na dvou místech kmen vzrostlé olše o výšce 12,4 metrů, v místě řezu široké 25 centimetrů, stojící ve vzdálenosti 6,5 metru od kolejí tak, aby na ně padla a zůstala na nich ležet až do příjezdu obžalovaným předem záměrně zvoleného osobního vlaku, s vědomím, že v něm pojedou cestující, a to soupravy Regionova, jedoucí rychlostí 79 km/h, řízené strojvůdcem Z. Š.,

nar. xx, kdy vlaková souprava o hmotnosti 47 tun a délce 27 metrů, i přestože strojvůdce použil rychlobrzdu, narazila ve střetové rychlosti 74 km/h do kmene stromu, ten zůstal zaklíněný pod spodní částí vlakové soupravy, čímž došlo k poškození přední části řídicího vozu, laminátových dílů pluhu a teplovodního topení, přičemž ve vlakové soupravě kromě strojvedoucího a průvodčího D. F., nar. xx, bylo devět cestujících, a v důsledku nárazu do kmene stromu, spojeného se škodlivým působením odstředivých setrvačných sil, mohlo dojít k nekontrolovatelnému vykolejení vlakové soupravy, jejímu převrácení či proniknutí kmene stromu do vnitřních prostor vlakové soupravy, a tím k bezprostřednímu ohrožení života a zdraví osob v ní a závažnému poškození majetku, kdy k vykolejení vlakové soupravy nedošlo pouze shodou okolností zcela nezávislých na vůli obžalovaného, přičemž obžalovaný do okolí poraženého stromu rozházel nejméně 8 kusů letáků o velikosti zhruba 1/3 formátu A4 s vtištěným textem „*Allah akbar českí neverici pes. Mi tadi s nami Islam a djihad.*“, čímž poškozené Správě železniční dopravní cesty, státní organizaci, způsobil škodu v celkové výši 40 830,61 Kč a poškozené akciové společnosti České dráhy, a.s., škodu v celkové výši 143 014 Kč,

II. v přesně nezjištěné době do 28. 7. 2017 do 21:24 hodin na km 12,12 trati číslo 540A ve směru Česká Lípa - Mladá Boleslav, mezi stanicemi Bělá pod Bezdězem-město a Bělá pod Bezdězem, okres Mladá Boleslav, v místě, kde trať je na náspu z jedné strany vedena vedle stoupajícího svahu s lesním porostem a z druhé strany na svahu svažujícím se k louce, ačkoliv si nikterak nebyl vědom reálných brzdných možností vlakové soupravy, ani reakce soupravy na náhlé brzdění, uřízl na tomto místě kmen vzrostlé borovice o výšce 14,6 metrů, v místě řezu široké 30 centimetrů, stojící ve vzdálenosti 5,9 metru od kolejí tak, aby na ně padla a zůstala na nich ležet až do příjezdu obžalovaným předem záměrně zvoleného osobního vlaku, s vědomím, že v něm pojedou cestující, a to soupravy Regionova, jedoucí rychlostí 77 km/h, řízené strojvedoucími P. Ď., nar. xx, a R. Š., nar. xx, kdy vlaková souprava o hmotnosti 47 tun a délce 27 metrů, i přestože strojvůdce R.Š. použil rychlobrzdu, narazila ve střetové rychlosti 67 km/h do kmene stromu, který se nárazem rozlomil na dvě části, čímž došlo k poškození laminátových dílů pluhu přední části řídicího vozu, přičemž ve vlakové soupravě, kromě dvou shora uvedených strojvedoucích a vlakvedoucí P.N., nar. xx, bylo šest cestujících, a v důsledku nárazu do kmene stromu, spojeného se škodlivým působením odstředivých setrvačných sil, mohlo dojít k nekontrolovatelnému vykolejení vlakové soupravy, jejímu převrácení či proniknutí kmene stromu do vnitřních prostor vlakové soupravy, a tím k bezprostřednímu ohrožení života a zdraví osob v ní a závažnému poškození majetku, kdy k vykolejení vlakové soupravy nedošlo pouze shodou okolností zcela nezávislých na vůli obžalovaného, přičemž do okolí poraženého stromu rozházel nejméně 5 kusů letáků formátu A4 s tištěným textem „*Allah akbar českí neverici pesi Allah akbar vi nam neveriti mi snofa prisli. 1. 6. mi udelati u Bakof první test. Jeden bojovník na vrch skála ležeti s americki top gun co mít laser i camer delati video i jistota pro druhí bojovník, ten s top nemecka pila strom tree malo pilovati aby strom od oscillation od expres train na locomotive spadala. Tak nebylo strom spadala dižsch train odjiždeti. Mi ležeti a cekati na další train, další train do strom, co ležela udelala bumbum, camer na gun vse zaznamenati, po tom prijeti moc mužu i police a vsichni koukati a choditi tam, choditi i na druha strana a koukati jestli i druhé a tretí strom nepadati. mi mohli udelati s gun beng beng beng to by nebilo dobré, nebil bi video hotovi celi. Potom mi odesli. stacila 0,2 litr benzín a mala prace. další train dlouho dlouho dlouho nejeti. nas abu imam rzikati disch video videt to dobra práce. českí neverici pesi biti zbabovateli nebudou jezdit train, nebudou jezdit bus nebudou proti nam bojovati. to dobrze pocebujeme bojovníki bi ovladnuti cele jejich země a zplodneniti jejich žen co nezabalene choditi a malo deti miti. ženi taki zbabovatele budou brzji poslouchati Allah a se zabalovati. ti ženy co nebudou chtiti poznají djihad ALLAH AKBAR neverici pesi s vasimi ženi nam budete sloužiti. disch NECHTTTT bude beng beng beng nebo bude*

KNIFE jako v HURGHADA. NAS IMAM rzikati dobra práce a video posilati novim bojovnikum bi videti jak stop train udelati. ALLAH AKBAR czeski neverici pesi s nami ALLAH i vas Brusel co uz to pochopiti. vi delati dlouho dlouho mise v nasich moc zemich. MI ZACINAVATI NINI TADI NAŠÍ MISI. NASE MISE BUDE JEN 1 BUDE TRVALE. Allah akbar Allah akbar Allah akbar.“, čímž poškozené Správě železniční dopravní cesty, státní organizaci, způsobil škodu v celkové výši 22 755,77 Kč a poškozené akciové společnosti České dráhy, a.s., škodu v celkové výši 12 284 Kč,

příčemž jednání v bodech I. a II. se obžalovaný dopustil se záměrem, aby odpovědnost za útoky na vlaky byla přisuzována imigrantům, kteří vyznávají islám a hodlají rozšiřovat jeho ideje džihádem v jeho násilné, extrémistické a militantní podobě užitím teroristických útoků, čímž chtěl v obyvatelstvu jednak záměrně vyvolat strach z migrační vlny, a to především z muslimů a z jejich chování a jimi zastávaných hodnot, a strach ze stupňujících se teroristických a násilných útoků se zvyšujícím se počtem přijímaných imigrantů v Evropě, kdy přijímání imigrantů by vedlo ke ztrátě tradiční kultury České republiky, která by byla nutně nahrazena jiným právním systémem, nerespektujícím svobodu vyznání, lidskou důstojnost, rovnoprávnost, zákaz krutého zacházení a další hodnoty tradiční v České republice, a jednak v záměru vyprovokovat obyvatelstvo, aby si z těchto důvodů uvědomilo, že České republice hrozí z migrační vlny nebezpečí, a proto požadovalo po své politické reprezentaci přijetí účinných opatření proti migrační vlně, vedoucích k tomu, že v České republice nebude moci pobývat nikdo z imigrantů, kteří pocházejí z jiného kulturního prostředí, a to zejména z islámských států, jejichž občané se dopouštějí teroristických a násilných útoků v západní Evropě,

tedy ad I. a II. v úmyslu závažným způsobem zastrašit obyvatelstvo vydal lidi v obecné nebezpečí smrti a těžké újmy na zdraví tím, že se dopustil jiného nebezpečného jednání,

III. na různých místech Středočeského a Libereckého kraje a hlavního města Prahy šířil na veřejnosti volně dostupných místech výlepem či vhozem do poštovních schránek letáky obsahující výhrušné texty, jež měly vyvolat strach a evokovat, že je napsala osoba pocházející z muslimského kulturního prostředí, která emigrovala do Evropy, jež vyznává islám a hodlá rozšiřovat jeho ideje džihádem v jeho násilné, extrémistické, militantní a teroristické podobě, přičemž v těchto předmětných letácích obžalovaný opakovaně vyhrožoval spácháním teroristických útoků, čímž chtěl v obyvatelstvu vyvolat strach z těchto útoků nejméně v lokalitách, kde byly rozšiřovány, neboť předmětné letáky rozšiřoval v blízkosti teroristických útoků na vlakové soupravy, kdy tyto výhrůžky přizpůsoboval současnému politickému dění, a které vzhledem k chápání a představě obžalovaného o teroristickém útoku, džihádu, právu šarí'a, dár al-islám, mrzačících trestech, upilování nosů, 9. sůře Koránu, nevěřících psech, zvolání Alláhu akbar, užití trhavin, zbraní a zabíjení lidí, měly ve svém souhrnu směřovat k možnosti spáchání zločinu teroristického útoku některým jednáním uvedeným v § 311 odst. 1 tr. zákoníku, kdy k tomuto jednání vytiskl výhrušné texty v následujícím znění:

1) „Allah akbar Allah akbar czeski neverici pes i ti jeho neverici pesice. Mi tadi s nama abu Allah islam Koran i Djihad i moc bojovniku co miti i umeti ovladat TOP americki GUN. Americki TOP Gun miti optika laser i camer. on delati presne beng beng i video. moc dobri Technika Taki mi miti semtex a jiné explosivi. Mi sem prisli udelat daar al-islam. to biti dum islam. vi miti jen 1 moznosti – konvertovati k Islam disch vi nas nerespektovati mi tadi udelati daar al harb to biti dum valka. 9. suura Koran nam prikazovati zabijeti vas neverici pesi vsude kde vas mi potkati. Mi taki udelati 2 test jak zastaviti vase vlak. 1 u Bakof, 2 u Bela Bezdez. tam staciti strom upilit, vlak moc hodin stati i dal nejeti. mi s GUN optik koukati beng beng ne jen video delati. Disch mi semtex u most pouziti vlak do les s vama jeti nebo dolu padati to taky dobra GUN biti Allah akbar neverici pesi. ti nas

žaciti moc bati tvoje pesice jen v burkini ne v bikini koupati nebo mi ji nos upiliti spolu nam TOP sloužit nebo beng beng přijít i naši bojovníci neverici vsechni brzi žabiti.“, a leták s tímto textem:

- a) v přesně nezjištěné době do večerních hodin dne 8. 9. 2017 vylepil na železniční stanici v obci Okna, okres Česká Lípa, na okno staniční budovy vedle jízdního řádu, přičemž tento výhrůžný leták byl o velikosti formátu asi A5,
- b) v přesně nezjištěné době od 15:00 hodin dne 7. 9. 2017 do 15:00 hodin dne 8. 9. 2017 vhodil do poštovní schránky na vlakovém nádraží v obci Staré Splavy, okres Česká Lípa, přičemž tento výhrůžný leták byl o rozměru 10x14 centimetrů,
- c) v přesně nezjištěné době od 11:00 hodin dne 8. 9. 2017 do 11:00 hod. dne 11. 9. 2017 vhodil do poštovní schránky poblíž nádraží v obci Doksy, okres Česká Lípa, přičemž tento výhrůžný leták byl o rozměru 10x14 centimetrů,
- d) v přesně nezjištěné době od 10:00 hodin dne 8. 9. 2017 do 10:00 hodin dne 11. 9. 2017 vhodil do poštovní schránky číslo 27, umístěné poblíž autobusové zastávky na náměstí Budovatelů v obci Katusice, okres Mladá Boleslav, přičemž výhrůžný leták byl o rozměru 15x10,5 centimetru,

2) *„Allah Akbar Allah Akbar Allah Akbar český neverici pes i ti jeho pesice. mi tady s nama abu Allah Islam Koran i Djihad i moc bojovníku co umeti ovládati TOP AMERICKI GUN Americký GUN miti optika laser i camer. on delati presne beng beng i video to byli moc dobri Technika Také miti semtex a jiné explosivy. Mi sem prisli na pokin Allah udelat daar al-islam to biti dům ISLAM. vi neverici pesi i pesice miti jen 1 možnosti – konvertovati k ISLAM disch vi nas nerespektovati mi dati udelati daar al harb to biti dum valka. 9 suura Koran nam prikazovati zabijeti vas neverici pesi všude kde vas mi potkati. disch vi nas nerespektovati mi brzi moc to udelati. Mi také udelati 2 test jak zastaviti vasi vlak. 1 u Bakof, 2 u Bela Bezdez. tam staciti strom upiliti vlak moc hodin stati i dal nejiti. mi s GUN optik koukati beng beng ne jen video delati. disch mi neverici pesi semtex u most pouziti vlak do les s vama jeti nebo dolu padati to taky dobra GUN biti Allah akbar neverici pesi. ti nas žaciti moc bati tvoje pesice jen v burkini ne v bikini koupati nebo mi jim nos upiliti spolu vi nam TOP sloužit nebo beng beng přijít i naši bojovníci neverici vsechni brzi žabiti. Allah akbar Allah akbar Allah akbar Allah akbar Allah akbar.*“, a leták s tímto textem:

- a) v přesně nezjištěné době do 16:00 hodin dne 30. 9. 2017 vylepil na železniční zastávce Bělá pod Bezdězem - zastávka (Šubrtov), okres Mladá Boleslav, vedle jízdního řádu, přičemž výhrůžný leták byl o rozměru A4,
- b) v přesně nezjištěné době do 12:40 hodin dne 1. 10. 2017 vylepil na železniční zastávce Skalsko, okres Mladá Boleslav, na vývěsní informativní tabuli s jízdními řády náhradní autobusové dopravy před budovou vlakového nádraží, a dále na dveře této budovy vedle informací pro cestující, přičemž výhrůžný leták byl o rozměru A4,
- c) v přesně nezjištěné době do 17:40 hodin dne 2. 10. 2017 vylepil v obci Plužná, okres Mladá Boleslav, na vstupní dveře do zděného elektrického rozvaděče v bezprostřední blízkosti železničního přejezdu číslo P3212, přičemž výhrůžný leták byl o rozměru A4,
- d) v přesně nezjištěné době do 13:30 hodin dne 5.10.2017 jej vhodil do soukromé domovní schránky domu č.p. 297, v ulici Nerudova v obci Doksy, okres Česká Lípa, přičemž výhrůžný leták byl o rozměru A4,

3) *„Allah akbar český neverici pes i ti jeho pesice. mi tady s nama abu Allah Islam Koran i Djihad i moc bojovníku ž IS co umeti ovládati TOP AMERICKI GUN Americký GUN miti optika laser i camer. on delati presne beng beng i video to biti moc dobri Technika. Také miti semtex a jiné explosivy. Mi sem prisli na pokin Allah udelat daar al-islam to biti dům Islam. vi neverici pesi a pesice miti jen 1 možnosti – konvertovati i Islam disch vi*

nas nerespektovati mi tadi udelati daar al-harb to biti dum valka 9. sura Koran nam prikazovati zabijeti vas neverici pesi všude kde vas mi potkati. disch vi nas nerespektovati mi brzji moc to udelati. Mi taki udelati 2 test jak zastaviti vase vlak. 1 u Bakof, 2 u Bela Bezděz. tam staciti strom upiliti vlak moc hodin stati i dal nejet. mi s GUN optika koukati beng beng ne jen video delati. disch mi neverici pesi semtex u most pouziti vlaky do les s vama jeti nebo dolu padati, to taki dobra gun biti. Allah akbar neverici pes. ti nas zaciti moc bati i tvoje pesice jen v burkini ne v bikini koupati nebo mi ji nos upiliti spolu vi nam TOP slouziti nebo beng beng prijiti i nasi bojovnici neverici pesi vas vsechni brzji zabiti Allah akbar Allah akbar.“; a leták s tímto textem:

- a) dne 4. 10. 2017 v 19:57 hodin vhodil do schránky číslo 120 České pošty v obci Doksy na Lipovém náměstí, okres Česká Lípa, přičemž výhrůžný leták byl o rozměru A4,
- b) v přesně nezjištěné době od 10:30 hodin dne 3.10.2017 do 10:20 hodin dne 5.10.2017 vhodil do schránky číslo 161 České pošty v obci Obora poblíž domu č.p. 59, okres Česká Lípa, přičemž výhrůžný leták byl o rozměru A4,
- c) v přesně nezjištěné době od 9:30 hodin dne 4.10.2017 do 9:30 hodin dne 5.10.2017 vhodil do poštovní schránky České pošty číslo 20 v obci Bělá pod Bezdězem, v ulici Mladoboleslavská na domu č.p. 661, okres Mladá Boleslav, přičemž výhrůžný leták byl o rozměru A4,
- d) dne 4. 10. 2017 v 18:48 hodin vhodil do poštovní schránky České pošty číslo 16 v obci Bělá pod Bezdězem, v ulici Mladoboleslavská na domu č.p. 692, okres Mladá Boleslav, přičemž výhrůžný leták byl o rozměru A4,
- e) v přesně nezjištěné době od 11:00 hodin dne 4. 10. 2017 do 12:29 hodin dne 5. 10. 2017 vhodil do schránky číslo 162 České pošty v obci Bezděz naproti domu č.p. 67, okres Česká Lípa, přičemž výhrůžný leták byl o rozměru A4,

4) „Allah akbar Allah akbar Allah akbar neverici pes mi tadi s nama ISLAM i djihad i pravo SHARIA Soukup Jaromir ti biti hodni a hned ti zacni delati TOP propaganda a volebna kampan pro nasemu bojovnik Jiří Draboš v jeho cesta do prezident na HRADCANY místo neverici pes Zeman nas již poslouchla televize CT 1 její riditel je taki již nas bojovnik mi zviditelniti se dost v sobota v hotel na naplavkovina k zviditelnit staciti nam 2 naši bojovnik 2 karton PEPO 2 labeve vodka a 2 zapalovac ti Soukup zaciti brzji konvertovati k ISLAM, nebo ti brzji miti BIG PROBLEMI.“; a dopis s tímto textem odeslal v přesně nezjištěné době ode dne 20. 1. 2018 do 12:00 hodin dne 22. 1. 2018 z neznámého spádového místa pobočky České pošty Mnichovo Hradiště, okres Mladá Boleslav, když obálka s dopisem, adresovaná osobě Jaromíra Soukupa, který v TV Prima nepracuje a nikdy nepracoval, byla prostřednictvím České pošty, a.s., doručena v době od 12:00 hodin do 14:00 hodin dne 23. 1. 2018 na podatelnu FTV Prima, s.r.o., na adrese Na Žertvách 132/24, Praha 8,

tedy ad III. vyhrožoval spácháním teroristického trestného činu a spáchal takový čin jiným účinným způsobem.

6. Proti shora citovanému rozsudku Krajského soudu v Praze podal obžalovaný J.B. řádně a včas **odvolání**, směřující primárně proti výroku o vině, a to v souvislosti se všemi skutky, kladenými mu za vinu, a dále byl tento rozsudek v zákonné lhůtě napaden **odvoláním** státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze, podaným v neprospěch obžalovaného J.B. výhradně proti výroku o vině s ohledem na ust. § 246 odst. 1 písm. a) tr. řádu ve spojení s § 247 odst. 1 tr. řádu a § 249 tr. řádu, neboť státní zástupce dospěl k závěru, že skutková věta je **neúplná**, a proto navrhl její zpřesnění.
7. **Obžalovaný J.B.** v písemném odůvodnění odvolání, datovaném dnem 9. 3. 2019, které zpracoval jeho obhájce, advokát JUDr. Aleš Tolnay, předeslal, že v případě všech skutků, popsanych ve

skutkové větě napadeného rozhodnutí, má za to, že soud I. stupně učinil nesprávné právní závěry ohledně **skutkového stavu, v zásadě správně zjištěného**.

8. Co se týče skutkového stavu samotného, tento odvolatel považuje za zjištěný ve své podstatě správně, a jak již uvedl soud v odůvodnění napadeného rozsudku, tento skutkový stav byl zjištěn na základě provedení dokazování jednak z výpovědi obžalovaného, jednak z dalších důkazů, které s touto výpovědí korespondovaly. Jestliže soud I. stupně došel k závěru o účelovosti obhajoby v některých bodech, v této části se závěry soudu I. stupně obžalovaný **nemůže souhlasit**. Pokud soud I. stupně uvedl, že tvrzení obžalovaného o tom, že se rozhodl ke spáchání skutku popsaného pod bodem I. skutkové větě náhle po prožitém snu, je pouze účelové, jde spíše o nepochopení kontextu výpovědi obžalovaného, než o nějakou účelovost, neboť je pravdou, že odvolatel považoval za nutné provést skutek, spočívající v zastavení vlaku poražením stromu, tak, aby strom částečně překrýval koleje a ztížil projetí vlaku dlouhodobě, kdy i v místě nedaleko svého bydliště obžalovaný takové vhodné místo v minulosti nalezl, jak uváděl v přípravném řízení. Neměl však žádný konkrétní plán, jak určit datum vykonání takového skutku, o této skutečnosti tedy do té doby uvažoval spíše abstraktně. Je však pravdou, že po jím popisovaném prožití hrůzného snu dospěl k názoru, že je třeba tento skutek učinit právě v onen den, což není v rozporu s jeho dřívějším tvrzením o přípravách tohoto skutku.
9. Zároveň taktéž obžalovaný vyslovil **nesouhlas** se závěrem soudu I. stupně o tom, že je pouze účelovou obhajobou, pokud tvrdil, že neměl v úmyslu někomu ublížit (bod 59. rozsudku). Soud I. stupně zde vznesl námitku absence logiky v jednání obžalovaného, když uvedl, že pokud by býval chtěl, aby vlaky místem nehody projely, nebo aby před ním zastavily, nemělo opodstatnění poházet letáky na místě ořezu stromů. Bez další argumentace soud uvedl, že obžalovaný jednoznačně předpokládal, že dojde k nehodě, a že při jejím řešení budou letáky nalezeny. Odvolatel je přesvědčen o tom, že tato argumentace není korektní, a závěry soudu v tomto smyslu nelze považovat za logické. V průběhu celého přípravného řízení i před soudem I. stupně při hlavním líčení obžalovaný uváděl a na tom trvá, že jeho úmyslem bylo docílit zastavení vlaku pokud možno před překážkou, tvořenou spadlými stromy, aby v krajním případě vlaky dobrzdňující po zaregistrování překážky bezpečně najely do korun stromů, které podle jeho předpokladu měly na místě překrývajícím koleje obsahovat pouze slabé větve. Obžalovaný souhlasí, že i vzhledem k závěru znalce Ing. Morčinka byly tyto předpoklady **neopodstatněné**, skutečně neměl představu o dráze potřebné k bezpečnému zastavení vlaku, což může být však pouze důvodem pro závěr o tom, že skutek spáchal **v úmyslu nepřímém**. Zcela jednoznačně však nebylo jeho cílem způsobit hmotnou škodu, ani škodu na zdraví, a to, že plánoval bezpečné zastavení vlaku, v zásadě není v žádném logickém rozporu s tím, že na místě rozházel předmětné letáky, neboť naopak logicky uvažoval tak, že po zastavení vlaku před překážkou a po vystoupení průvodčích a vlakvedoucího tyto osoby letáky najdou. Nelogické by tak bylo letáky zde poházet pouze v případě, že by vlak místem projel, nikoliv však, kdyby před místem nebo na něm bezpečně zastavil. Závěr soudu I. stupně o tom, že obžalovaný jednoznačně předpokládal, že dojde k nehodě, tak nejen, že nebyl podpořen žádným, ani nepřímým důkazem, nebylo jej možno ani považovat v kontextu s výše uvedenými skutečnostmi za logický.
10. Pokud tedy lze souhlasit se skutkovými závěry soudu I. stupně jako v zásadě správnými až na výše uvedené námitky, **nemůže odvolatel souhlasit s právními závěry** napadeného rozsudku. Co se týče skutků popsaných v napadeném rozsudku pod body I. a II., soud tyto skutky subsumoval do ust. § 311 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku, jehož hypotéza je formulována alternativně, přičemž zde vedle podmínek spočívajících v úmyslu poškodit ústavní zřízení, obranyschopnost ČR, narušit

nebo zničit základní politické, hospodářské nebo sociální struktury ČR nebo mezinárodní organizace, je taktéž obsažen i státem chráněný zájem, spočívající v ochraně před snahou pachatele závažným způsobem zastrašit obyvatelstvo, což je právě ta alternativa hypotézy trestného činu teroristického útoku, kterou měl obžalovaný svým jednáním naplnit. Je zcela nepochybné, že zákonodárce při tvorbě této alternativy zamýšlel spojení „závažným způsobem zastrašit ...“ ve vztahu nikoliv ke způsobu naplnění této podmínky, což je obsahem písm. a) až g) tohoto odstavce, nýbrž rozsah resp. hloubku závažnosti zmíněného zastrašení obyvatelstva. Obžalovaný je přesvědčen o tom, že tato konstrukce míry zastrašení obyvatelstva je zcela záměrně uvedena v takovéto kvalifikované formě právě proto, aby vyrovnala společenskou nebezpečnost tohoto jednání s ostatními alternativami hypotézy uvedené právní normy. Zákonodárce tedy rozhodně nezamýšlel subsumovat pod toto ustanovení jakékoli zastrašení obyvatelstva způsobem popsáným v písm. a) až g) tohoto odstavce, nýbrž pouze takové, které by míru nebo rozsah hrozby vystihovalo právě oním spojením „závažným způsobem“. Soud I. stupně však pouze v bodu 60. napadeného rozsudku uvedl, že snahou obžalovaného bylo „zastrašit obyvatelstvo“, jeho slovy „vyburcovat občany, aby tlačili na politiky, aby ti vystupovali proti migraci“, kdy soud se pouze věnoval úvahám o nepodstatnosti toho, zda je vůbec důležitá způsobilost někoho těmito letáky vystrašit, pokud úmysl obžalovaného v tomto směru měl být zjevný. Žádným způsobem se však soud nevěnoval tomu, zda a jak byly tyto letáky způsobilé zastrašit obyvatelstvo právě závažným způsobem, případně jaká část vůle obžalovaného směřovala k tomuto kvalifikovanému zastrašení obyvatelstva. Odvolatel nadále setrval na tom, že jeho cílem nebylo nikoho zastrašit, nýbrž pouze upozornit veřejnost na údajná nebezpečí, vyplývající z migrace v té době, v žádném případě tedy nechtěl vzbudit v obyvatelstvu jakoukoliv formu strachu. Absencí těchto úvah v odůvodnění napadeného rozhodnutí tak chybí jeho podstatná náležitost, na základě které by bylo vůbec možné obžalovaným spáchané skutky podle výroku I. a II. napadeného rozsudku subsumovat pod ust. § 311 odst. 1 tr. zákoníku a nikoliv např. pod obecné ohrožení podle § 272 tr. zákoníku. Odvolatel je přesvědčen, že takovéto úvahy soud učinit nemohl, neboť žádný z důkazů až dosud shromážděných v tomto řízení o takovýchto skutečnostech nesvědčil.

11. Obdobná situace podle názoru obžalovaného panuje i ohledně právního hodnocení skutku popsáného ve výroku III. napadeného rozsudku, kdy obžalovaný rozvezl na několik míst letáky podrobně popsané v části III. 1) až 4) napadeného rozsudku. Již v průběhu své obhajoby obžalovaný opakovaně upozorňoval na skutečnost, že texty veškerých letáků byly svým obsahem skutečně naivní a nelze je chápat jako hrozbu teroristickým útokem. Jeho snahou bylo taktéž, stejně tak jako u skutků pod body I. a II., spíše upozornit obyvatelstvo na možnost páčání terorismu ze strany muslimských přistěhovalců, nikoliv hrozit páčáním terorismu, jak předpokládá § 312f tr. zákoníku. Pokud by soud I. stupně pečlivě analyzoval text ve všech čtyřech případech, lze se zapojením skutečně bujné fantazie mezi infinitivy, anglicizmy a slovy evokujícími islám nalézt ne zcela jednoznačné sdělení, směřující především k vyvolání dojmu, že osoby, které by mohly být hrozbou pro obyvatelstvo, mají být přítomny na území ČR, přičemž jejich činnost zde zjevně zatím měla spočívat v objíždění vesnických autobusových zastávek a vylepování těchto plakátů. Už sama absurdnost takové představy ukazuje na absenci objektivní stránky tohoto trestného činu v jednání obžalovaného, přičemž stejně jako u předchozích skutků zde zcela absentuje stránka subjektivní. Za situace, kdy i občanský zákoník obecně předpokládá v ustanovení § 4, že každá svéprávná osoba má rozum průměrného člověka a i schopnost užívat jej s běžnou péčí a opatrností, nelze předpokládat, že by texty, které jsou součástí bodu III. napadeného rozsudku, byly způsobilé vyvolat reálné obavy, a že by mohly na prakticky kohokoliv působit jako výhrůžka teroristickým

útokem. O oprávněnosti závěru soudu I. stupně v tomto smyslu tak lze mít skutečně opodstatněné a vážné pochybnosti.

12. U skutku popsaného pod bodem III. je taktéž právní kvalifikace tohoto jednání soudem shledána jako skutek kvalifikovaný, neboť měl být spáchán účinným způsobem, který spočíval ve vylepování plakátů na autobusových zastávkách, a v případě skutku ad III. 4) zasláním dopisu do celoplošné televize. Ani s tímto závěrem nelze podle odvolatele souhlasit, neboť je zcela nesrovnatelné plošné působení plakátů vylepených v malých vesnických autobusových čekárnách na Mladoboleslavsku a například masovými médii či sociálními sítěmi, kdy zjevně ne každý z nemnoha čekajících si evidentně takového plakátu mohl reálně všimnout, a určitě ještě daleko menší počet takovýchto osob byl ochoten při slohu těchto letáků je dočíst do konce a případně při zapojení své fantazie je analyzovat jako hrozbu teroristickým útokem. Již vůbec však není jasné naplnění této kvalifikované skutkové podstaty u dopisu popsaného v části III. 4), který byl sice zaslán do celoplošné televize, avšak adresátem byla osoba, která v této televizní společnosti dokonce ani nepracuje, a dopis ani neobsahoval výzvu k masovému zveřejnění.
13. Jak soud I. stupně správně zhodnotil, skutky, kterých se obžalovaný dopustil a jejichž spáchání nepopírá, spáchal v době společensky velmi vypjaté situace během konání parlamentních a prezidentských voleb, kdy témata, která pociťoval jako hrozbu, byla takto zcela reálně prezentována dokonce i vrcholnými ústavními činiteli. V souvislosti s organickou poruchou osobnosti odvolatele a jeho téměř vymizelými ovládacími a rozpoznávacími schopnostmi těmito tlakům podlehl a v domnění, že prokazuje spoluobčanům dobro, když je upozorňuje na nebezpečí, které jim hrozí, jak ostatně v rámci předvolebních kampaní činili i mnozí soutěžitelé v politické soutěži, bohužel překročil míru, která je přípustná, a uchýlil se k jednání, které skutečně mohlo mít tragické následky. Jak vyplynulo i z provedeného dokazování, celý svůj život obžalovaný zasvětil tomu, aby lidem kolem sebe spíše pomáhal, a v případě jednání, které je předmětem tohoto řízení, bohužel podlehl iluzi, že tak činí i v těchto případech. Naštěstí způsobil pouze hmotnou škodu, kterou pomocí své rodiny uhradí, přičemž po dobu výkonu vazby v míře více než dostatečné, a to i díky léčbě, kterou podstupuje, a v případě svého propuštění na svobodu hodlá podstupovat i nadále, výrazným způsobem přehodnotil své názory na problematiku, která jeho jednání v té době ovlivnila. Je přesvědčen, že jeho dosavadní pobyt ve vazební věznici na něho zapůsobil v tomto směru s výrazně napravujícím účinkem, a je přesvědčen o tom, že jeho náprava dalším zbavením osobní svobody již není nutná. Pro případ, že by soud odvolací nemohl přihlídnout k argumentům, kterými odvolatel rozporuje právní závěry soudu I. stupně o své vině, **požádal**, aby přehodnotil i nutnost působení na jeho osobu i nadále výkonem nepodmíněného trestu odnětí svobody, a aby případně **změnil** výrok o trestu tak, že mu uloží trest pod dolní hranici trestní sazby v délce do tří let, a tento podmíněně odloží na přiměřenou zkušební dobu.
14. Na základě shora uvedených skutečností obžalovaný J.B. **navrhl**, aby odvolací soud vyhověl jeho odvolání, napadený rozsudek ve výroku o vině **zrušil** a ve věci **znovu rozhodl** tak, že skutky pod bodem I. a II. bude právně kvalifikovat jinou, přílehavější skutkovou podstatou, a ohledně skutku, popsaného v bodě III., odvolatele obžaloby **zproští** z důvodu, že uvedený skutek není trestným činem, přičemž za spáchání skutků popsaných v bodech I. a II. rozsudku mu uloží trest **výchovný**, tedy trest podmíněného odnětí svobody.
15. **Obhájce** obžalovaného J.B., JUDr. Aleš Tolnay, v rámci veřejného zasedání, konaného o obou podaných odvoláních senátem Vrchního soudu v Praze, v celém rozsahu odkázal na argumentaci obsaženou v písemném odůvodnění odvolání svého klienta, a opětovně zdůraznil, že co se týče

skutků, popsaných pod body I. a II. napadeného rozsudku, tedy skutky, kterými bylo poražení stromů na koleje a zastavení vlaků, podle názoru obhajoby, byť došlo k ohrožení osob, které v těchto vlacích cestovaly, nelze dojít k závěru a souhlasit se soudem nalézacím, že tím byla po všech stránkách naplněna skutková podstata trestného činu teroristického útoku, neboť má za to, že především u objektivní stránky k tomuto dojít ani nemohlo.

16. Struktura právní normy, která na tuto oblast dopadá, je podle názoru obhájce taková, že skutečně vyžaduje, aby byly naplněny veškeré podmínky, které jsou s tímto skutkem spojeny, tzn., aby konkrétně došlo k závažnému zastrášení obyvatelstva. Má za to, že v tomto případě k této skutečnosti nedošlo, nebylo ani zkoumáno, zda takováto skutečnost mohla nastat, a zda obžalovaný zamýšlel svým jednáním tuto část právní normy naplnit. Domnívá se, že jak v případě objektivní, tak i subjektivní stránky úvahy soudu nalézacího **chybí** a nebylo možno ik tomuto závěru bez dalšího dospět.
17. Může zde být polemika o tom, do jaké míry se tedy obžalovaný dopustil, respektive bylo jeho úmyslem osoby ve vlaku zranit, či obecně je ohrozit na zdraví, přičemž obhajoba má za to, že toto může vést pouze ke konstrukci, že by se jednalo o **nepřímý úmysl** v úmyslu ve vztahu ke zranění, tzn., že obžalovaný sice předpokládal, že se nic nestane, ovšem nedůvodně, jak vyplynulo z provedeného dokazování. Tuto skutečnost nelze směřovat právě s oblastí naplnění právní normy, tedy naplnění skutkové podstaty trestného činu teroristického útoku, neboť má za to, že je třeba splnit ještě další podmínky, přičemž obhájce v podrobnostech opět odkázal na písemně podané odvolání.
18. Pod bodem III., kde se jedná o šíření letáků, obhájce vznesl námitky obdobného charakteru, totiž zda tyto konkrétní texty, které jsou předmětem skutkové věty, byly způsobilé vyvolat v obyvatelstvu strach z teroristického činu, a zda tak byly po subjektivní stránce vůbec míněny, tzn., zda opět byly naplněny relevantní stránky skutkové podstaty zmíněného trestného činu, kdy podle názoru obhajoby naplněny **nebyly**.
19. Co se týče posledního bodu, kdy se jednalo o doručení dopisu do televize, text nebyl zasílán s tím, aby byl zveřejněn, neměl by tudíž být vůbec v tomto řízení projednáván.
20. Z těchto důvodů obhájce zaujal stanovisko, že není na místě závěry nalézacího soudu ponechat tak, jak jsou, a **navrhl**, aby soud odvolací rozsudek soudu prvního stupně ohledně všech tří skutků **zrušil**, respektive zrušil **výrok o vině a znovu rozhodl** případně o jiné, přílehlavější právní normě, tedy o jiném, přílehlavějším trestném činu, přičemž u skutku ad III. má za to, že je na místě obžalovaného **zprostit obžaloby**.
21. Co se týče rozhodnutí o odvolání státního zástupce, to obhájce ponechal **na úvaze** odvolacího soudu.
22. **Obžalovaný** J.B. v rámci tzv. posledního slova ve veřejném zasedání před odvolacím soudem předeslal, že není nejmladší, bude mu 72 let. To, čeho se dopustil, byl důsledek vedlejších účinků prášků proti bolesti hlavy, které člověka stísnují, vyvolávají určité pocity, do toho přišly zprávy z médií i od představitelů státu, a kromě toho i telefonáty od známých, toto všechno na něho silným způsobem působilo. Je elektrotechnik, celý život pomáhal lidem, nahlédl do mnoha domácností, a když viděl tu dnešní dobu, matky samoživitelky, mladé dvojice, měl strach. Není vrah ani terorista, měl strašný strach o osudy lidí, kultury, o osud České republiky. Byl umístěn do samovazby v přísném režimu více než 400 dní, kdy mohl přemýšlet o tom, co vlastně provedl, měl možnost přehodnotit a převychovat sám sebe. V podstatě mu to velmi pomohlo, našel jiný směr, jiné

hodnoty. Díky lékařské péči na Pankráci mu srovnali tlak, který dosahoval až 200. V této medikaci chce pokračovat, považuje ji za prospěšnou.

23. Vše, co dělal, nebylo provázáno zlými úmysly. Chtěl lidem jen pomoci, bylo to v napjaté politické situaci, co se všechno dělo! V roce 1968 sloužil jako operátor ručního navádění raket, opět nám zakázali, abychom se bránili. To vše se v něm kondenzovalo, plus vliv médií a vliv léků. Báł se za všechny ostatní. Neví, kolik času mu zbývá, asi za dva měsíce se jím narodí vnouče, pokud se vrátí, chce si užít čas mezi svými blízkými, kteří ho v těžkých chvílích podrželi a zaplatili za něho dluhy. Nebude již otevřen zprávám z médií, bude dělat tvořivou, rukodělnou práci. **Žádá** soud, ať soudí lidsky, nechť nikomu ublížit.
24. **Státní zástupce** odvolání, podané v neprospěch obžalovaného J.B., výslovně zaměřil, jak již bylo uvedeno shora, toliko proti **výroku o vině**, navíc *expresis verbis* s odkazem na ust. § 246 odst. 1 písm. a) tr. řádu ve spojení s ust. § 247 odst. 1 tr. řádu a ust. § 249 tr. řádu s odůvodněním, že odvolatel považuje skutkovou větu **za neúplnou**, a proto navrhuje její zpřesnění.
25. V této souvislosti státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze v písemném odůvodnění podaného odvolání, datovaném dnem 12. 2. 2019, předeslal, že pokud jde o výrok o vině, **plně se shoduje** se závěry, které vedly prvního stupně k rozhodnutí o vině obžalovaného Jaromíra Baldy, a považuje je **za zcela správné**. Přesto však v této souvislosti **navrhuje**, aby byl napadený rozsudek ve výroku o vině zrušen a byla doplněna skutková věta pod bodem III. v jeho návěti a byla v ní uvedena celá právní kvalifikace trestného činu, kterým obžalovaný J.B. hrozil, a doplněno písm. a), písm. c) v tomto znění: „... měly ve svém souhrnu směřovat k možnosti spáchání zločinu teroristického útoku některým jednáním uvedeným v § 311 odst. 1 písm. a), c) tr. zákoníku, kdy k tomuto jednání vytiskl výhrůžné texty v následujícím znění:“.
26. Trestný čin vyhrožování teroristickým trestným činem podle § 312f tr. zákoníku je trestný čin formální, čistě činnostní, u kterého se nežadá účinek spočívající ve změně na hmotném předmětu útoku. Vyhrožováním se rozumí hrozba újmou, která je konkretizována v některém teroristickém trestném činu (viz § 129a tr. zákoníku), přičemž v tomto případě vzhledem k chápání a představě obžalovaného J.B. o teroristickém útoku a slovech, která užíval ve výhrůžných textech, se jedná o zločin teroristického útoku podle § 311 odst. 1 písm. a), písm. c) tr. zákoníku, který dopadá na osoby, které v úmyslu závažným způsobem zastrašit obyvatelstvo, provedou útok ohrožující život nebo zdraví člověka s cílem způsobit smrt nebo těžkou újmu na zdraví. Nebo ve stejném úmyslu zničí nebo poškodí majetek s cílem ohrozit lidské životy, bezpečnost uvedeného prostranství nebo vydat majetek nebezpečí škody velkého rozsahu. Není nutné, aby obžalovaný svou hrozbu vyjádřil a formuloval slovy užitými ve skutkové podstatě ust. § 311 tr. zákoníku, pro naplnění skutkové podstaty § 312f tr. zákoníku postačuje, je-li ze všech okolností zřejmé, že i přes použití obecnější formulace má obžalovaný na mysli hrozbu některým z jednání specifikovaných v § 311 odst. 1 písm. a) až g) tr. zákoníku, resp. je pod toto jednání podřaditelné, a že takto jeho hrozbu může vnímat i okolí (viz rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 13. 12. 2018 sp. zn. 2To 88/2018).
27. S ohledem na výše uvedené zaujal státní zástupce názor, že odkazy na specifické jednání v ustanovení § 311 odst. 1 písm. a) až g) tr. zákoníku bylo nutno pojmout do skutkové věty ve výroku o vině.
28. Na základě toho proto státní zástupce Vrchnímu soudu v Praze, jako soudu odvolacímu, **navrhl**, aby podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu **zrušil** výše napadený rozsudek v celém jeho rozsahu, neboť výrok o vině je neúplný, a podle § 259 odst. 3 tr. řádu **znovu rozhodl** tak, že obžalovaný

J.B. se opětovně uznává vinným ze spáchání zločinu teroristického útoku podle § 311 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku a ze zločinu vyhrožování teroristickým trestným činem podle § 312f odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, a zároveň současně doplnil skutkovou větu, jak výše navrhováno.

29. Pokud se týče právní kvalifikace, státní zástupce **navrhl**, aby bylo rovněž uvedeno ve znění zákona číslo 204/2017 Sb., neboť od 1. 2. 2019 je účinná novela trestního zákoníku číslo 287/2018 Sb., kterou byl mimo jiné novelizován trestný čin teroristického útoku podle § 311 tr. zákoníku a doplněn o nové skutkové podstaty tohoto trestného činu.
30. Pokud se týče výroku o trestu, o ochranném opatření a o náhradě škody, státní zástupce **navrhl** rozhodnout totožně, jak již učinil Krajský soud v Praze.
31. Písemným podáním ze dne 18. 3. 2019 kromě toho státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze, Mgr. Martin Bílý, sdělil Vrchnímu soudu v Praze, že k odvolání obžalovaného J. B. **nevyužívá možnosti** se předem písemně vyjádřit, přičemž v této souvislosti odkazuje na závěry, které učinil Krajský soud v Praze, se kterými se vyjma důvodů, pro které podal odvolání, **ztotožňuje**.
32. Státní zástupce Mgr. Martin Bílý, vystupující ve veřejném zasedání, konaném Vrchním soudem v Praze o podaných odvoláních, v procesním postavení intervenujícího státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze, ve své závěrečné řeči předeslal, že podal odvolání v neprospěch obžalovaného, z jeho strany se ovšem jedná a domáhá se pouze **formálního doplnění** výroku o vině, neboť jinak se ztotožňuje s rozsudkem soudu prvního stupně. Přesto však **navrhl** doplnění výroku o vině v bodě III., neboť krajský soud v tomto případě neuvedl celý odkaz na trestný teroristický čin, kterým obžalovaný hrozil. Krajský soud totiž uvedl, že se obžalovaný měl dopustit jednání podle § 311 odst. 1 tr. zákoníku, tedy zločinu teroristického útoku, nicméně podle názoru státního zástupce měla být uvedena přesná kvalifikace podle § 311 odst. 1 písm. a), písm. c) tr. zákoníku. Jde pouze o formální doplnění, konkrétně **o skutkovou větu**, jinak odvolatel plně reflektuje závěry soudu prvního stupně.
33. Připomenul také, že zde šlo o **vyhrožování** teroristickým činem. Nežádá se zde žádný účinek a následek, v tomto případě to ale byl faktický trestný čin, proto bylo třeba uvést, kterým jednáním obžalovaný hrozil, v této trestní věci podle § 311 odst. 1 písm. a), písm. c) tr. zákoníku, jak uvedl státní zástupce ve svém odvolání. Odkázal také na skutečnost, že Vrchní soud v Praze již rozhodoval o trestném činu vyhrožování teroristickým činem, a v této trestní věci také uvedl celou právní kvalifikaci jednání obžalovaného. Z těchto důvodů tedy odvolatel **navrhl**, aby i v tomto případě byla skutková věta doplněna o všechny skutkové závěry.
34. Co se týče další části, státní zástupce **navrhl** doplnit, pokud jde o použitou právní kvalifikaci, že obžalovaný se tohoto jednání dopustil ve smyslu zákona číslo 204/2017 Sb., neboť v mezidobí po vyhlášení rozsudku Krajského soudu v Praze došlo k novelizaci trestního zákoníku, od 1. 2. 2019 je účinná novela trestního zákoníku, provedená zákonem číslo 287/2018 Sb., a jednání, kterého se obžalovaný měl dopustit, a které bylo původně uvedeno v odstavci 1, je v současné době uvedeno v odst. 2. Z toho důvodu odvolatel **navrhl**, aby bylo uvedeno ve znění příslušného zákona, aby bylo přesně zjevné, kdy obžalovaný toto jednání spáchal. Pokud se týče této kvalifikace, sazba a výše trestu je stejná, není to pro obžalovaného jakékoliv polehčení.
35. Státní zástupce proto **navrhl**, aby byl obžalovaný J.B. uznán vinným, jak již učinil ve svém rozhodnutí Krajský soud v Praze na základě svých závěrů, se kterými se odvolatel zcela ztotožňuje, a pokud se týče trestu, také se s tímto trestem ztotožnil, a opětovně **požádal**, aby obžalovanému

byl uložen trest odnětí svobody ve výměře čtyř let s tím, že tento trest je pod zákonnou trestní sazbou, neboť v případě tohoto pachatele státní zástupce v plném souladu s nalézacím soudem shledal, že obžalovaný jednal ve stavu zmenšené přičetnosti. Dovodil proto, že pokud by byl uložen trest v zákonné výměře trestní sazby, byl by to trest pro obžalovaného nepřiměřeně přísný. Navrhl tedy, jak shora již uvedeno, uložit trest ve výměře čtyř let, pokud se týče dalšího trestu, navrhl uložit trest propadnutí věci ve shodě s napadeným rozsudkem, a dále navrhl, aby bylo obžalovanému uloženo odpovídající ochranné léčení v ambulantní, přičemž v tomto případě odkázal na závěry znaleckého posudku.

36. Podotkl, že uložení tohoto ochranného léčení je u obžalovaného žádoucí. Pokud se týče náhrady škody, odkázal na rozsudek krajského soudu, kde je specifikováno, jaká škoda byla obžalovaným způsobena jak Správě železnic, tak Českým drahám, tuto škodu považuje odvolatel za správně vyčíslenou, odpovídá skutkovým závěrům, a **navrhl** proto, aby obžalovanému byla uložena povinnost k náhradě této škody, neboť tuto škodu způsobil v souvislosti se svým jednáním, tedy je zde přítomna **příčinná souvislost**.
37. Co se týče **odvolání obžalovaného**, státní zástupce **nesdílí** jeho výhrady. Závěry, jak je učinil krajský soud, shledal správnými a dovolil si na ně odkázat. V tomto případě dospěl k přesvědčení, že se jednalo o zločin teroristického útoku. Byl zde specifický úmysl spáchat teroristický útok, podle názoru státního zástupce došlo i k závažnému zastrašování obyvatelstva. Terorismus je přitom podle názoru státního zástupce jeden z nejnebezpečnějších trendů v současné době a jednání, ve jménu kterého se obžalovaný trestné činnosti dopustil, bylo spácháno v úmyslu zastrašit obyvatelstvo.
38. Pokud se tedy týče výroku pod body I. a II. napadeného rozsudku, což bylo pokácení stromů před projíždějící vlaky, zde nebyl dán pouze prostý úmysl ohrožit obyvatelstvo, tak jak předpokládá trestný čin obecného ohrožení, zde byl dán **specifický úmysl**, a to zastrašit tímto jednáním obyvatelstvo. Odvolatel označil jako nelogické rozhazování letáků po okolí, pokud by obžalovaný jednal pouze v úmyslu upozornit obyvatelstvo. Pokud se týče výroku III. – IV. napadeného rozsudku, což bylo vyhrožování teroristickým činem, má státní zástupce za to, že skutková podstata byla rovněž naplněna, neboť obžalovaný opětovně hrozil, že v České republice mohou být teroristické útoky, opětovně se snažil tuto skutečnost svést na imigranty, kteří zde oficiálně nejsou, nicméně společnost na to reagovala, sama se vyjádřila, že toto jednání je nebezpečné. Obžalovaný sám svým jednáním chtěl společnost zastrašovat. Odvolatel tedy uzavřel, že i tato skutková podstata byla naplněna.
39. **Navrhl** tedy odvolání obžalovaného Jaromíra Baldy podle § 256 tr. řádu jako nedůvodné **zamítnout**.
40. Vrchní soud v Praze v procesním postavení soudu odvolacího **přezkoumal** ve shodě s ustanovením § 254 odst. 1 tr. řádu z podnětu obou podaných odvolání správnost, zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku soudu prvního stupně, proti kterým odvolatelé opravné prostředky zaměřili, a zabýval se rovněž postupem řízení, které vydání těchto výroků předcházelo.
41. Shledal, že Krajský soud v Praze dospěl na podkladě trestního řízení, důsledně vedeného v plném souladu s ustanovením § 2 odst. 5, odst. 6 tr. řádu ke správnému, důkazně zcela podloženému závěru potud, že obžalovaný Jaromír Balda se jako trestně odpovědný pachatel, byť s trestní odpovědností podstatně sníženou v důsledku výrazného snížení jak rozpoznávacích, tak ovládacích schopností, zapříčiněného organickou poruchou osobnosti s deteriorací intelektu a kognitivních

funkcí do pásma subnormy, ačkoliv obžalovaný podle znalců netrpí a ani v době páchání trestné činnosti netrpěl duševní chorobou ve smyslu psychózy, dopustil v konkrétní době, na místech a způsobem, náležitě specifikovanými v rozsudečném výroku, úmyslného závadového jednání, bezprostředně směřujícího ke škodlivému následku konkretizovanému ve skutkové i právní větě oběma odvoláními napadeného odsuzujícího rozsudku.

42. V průběhu trestního řízení byl vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie** k osobě obžalovaného, který zpracovali psychiatr MUDr. Vlastimil Tichý a klinický psycholog PhDr. Jiří Klose, Ph.D., a právě na jeho podkladě nalézací soud zjistil, že rozpoznávací schopnosti obžalovaného byly v době jeho jednání sníženy částečně, asi v polovině stupnice mezi schopnostmi zcela zachovalými a zcela vymizelými, schopnosti ovládací pak byly sníženy částečně, ovšem měrou podstatnou, a to vlivem organické poruchy osobnosti s deteriorací intelektu a kognitivních funkcí do pásma subnormy. Organicky změněná osobnost obžalovaného je jednodušší, emočně nevyvážená, afektivně dráždivá, nezdrženlivá, sebestředná, senzitivně vztahovačná, s histriónskými rysy, se sníženou frustrační tolerancí a impulzivní reaktivitou v zátěži. U obžalovaného znalci neshledali známky závislosti na alkoholu či jiných návykových látkách, rovněž tak nezjistili, že by se dopouštěl trestné činnosti pod vlivem alkoholu či jiné návykové látky.
43. Z psychologického vyšetření osobnosti obžalovaného vyplynulo, že je u něho přítomen organický psychosyndrom. Deficit kognitivních funkcí byl zjištěn jak ve snížení intelektu se zřetelným propadem proti premorbidní úrovni a v poruše vyšších korových funkcí (paměti, pozornosti, myšlení, vizuospaciální orientaci), tak i v zásadním snížení psychomotorického tempa a celkové odolnosti a psychické výkonnosti v zátěži. Významně jsou postiženy i exekutivní funkce obžalovaného, tj. trpí poruchami cílené sekvenční činnosti a řešení problémů, plánování, rozhodování a úsudku s anticipací důsledků. Přítomny jsou poruchy a dezinhibice chování, kontroly emocí, motivace a sociální naivita. Z psychologického hlediska tak obžalovaný naplňuje diagnostická kritéria pro organicky podmíněnou poruchu osobnosti, která je charakterizována významnou změnou obvyklého vzorce chování proti premorbidní osobnosti. Změna se týká především projevu emocí, potřeb a impulsů. Kognitivní funkce mohou být narušeny většinou, nebo výhradně v oblasti plánování vlastní činnosti a anticipace jejích pravděpodobných osobních, nebo sociálních důsledků. Je snižená schopnost vytrvat u zaměřené činnosti, změněné emoční chování, charakterizované emoční labilitou, povrchní a bezdůvodnou veselostí, či náhlou změnou do iritability a krátkých výbuchů zlosti a agrese. Je sklon k impulzivnímu jednání, aniž jsou brány v úvahu důsledky. Jsou narušené kognitivní funkce projevující se podezíravostí, nebo paranoidním myšlením. Nápadná je i změna rychlosti a toku řeči, případně změněné sexuální chování. Chování a jednání obžalovaného je tak primárně ovlivněno jeho základním onemocněním, organicky podmíněnou poruchou osobnosti, které může vést i k poruchovému chování, včetně ovlivňování dalších osob, dominujícím faktorem osobnostní struktury obžalovaného je egocentrismus, dominance a sebeprosazení. Pokud se týče věrohodnosti, obžalovaný je schopen správně vnímat skutečnost, nicméně v rámci nálezu kognitivního deficitu a organicky podmíněné poruchy osobnosti, je jeho schopnost zapamatovat si a následně reprodukovat prožité události snížena, přičemž v situacích silného emocionálního prožitku pak s tendencemi k výraznému subjektivnímu zkreslení. Obecná věrohodnost je významně snížena, nikoli vymizelá.
44. Podle závěrů znaleckého posudku byla motivace obžalovaného ve vztahu k celé trestné činnosti zásadně ovlivněna přítomností organicky podmíněné poruchy osobnosti, což se projevilo ve zvýšené míře v ovlivnění individuálního prožívání a hodnocení prožitých situací, kdy se zvýrazňuje subjektivita, zvyšuje vztahovačnost, ukřivďenost, bagatelizace dopadů svého jednání, sociální

naivita apod., což ve svém výsledku vede k výraznému zkreslení při rozhodování. Vše se dále zhoršuje v situacích prožívané zátěže. Vývoj osobnosti obžalovaného nelze podle znalců očekávat, neboť charakter poškození jeho osobnosti je chronického rázu, setrvalý a postihuje jej v širokém komplexu psychických činností a chování. Z tohoto důvodu je resocializace málo reálná, jeho stav je medicínsky neléčitelný, nezvratný. Závěrem posudku znalci uvedli, že obžalovaný je schopen účasti v trestním řízení, není však podle znalců schopen se sám náležitě plnohodnotně a dostatečně hájit. Z primárně psychiatrického hlediska je obžalovaný ve vztahu k předmětné trestné činnosti společnosti nebezpečný, a proto bylo znalci na základě vyšetření obžalovaného navrženo uložení ochranného léčení psychiatrického v ambulantní formě.

45. **Znalci MUDr. Vlastimil Tichý a PhDr. Jiří Klose, Ph.D.** byli následně vyslechnuti v hlavním líčení před senátem krajského soudu, kdy podali znalecký posudek zcela ve shodě s písemným vyjádřením a setrvali na svých závěrech. K dotazům uvedli, že se v době spáchání jednotlivých skutků u obžalovaného dá hovořit o **zmenšené přičetnosti**. Nejednal však pod vlivem bludů nebo halucinací. Intelekt nemá natolik snížen, aby si nemohl uvědomit následky, ale v situaci silného rozrušení je z hlediska dlouhodobého charakteru nezvažuje. Zároveň si nepromyslel jednotlivé varianty, které mohly nastat, a proto znalci uvedli snížení schopností rozpoznávacích na polovinu a schopností ovládacích podstatně na zhruba 20 %. U obžalovaného došlo v současnosti k určité korekci, protože před svými činy nezvážil, že by se mohl dopustit trestného činu, a být za to uvězněn. Během umístění ve vazební věznici si všechny tyto konsekvence uvědomil. Na jeho uvažování mělo vliv i to, že se dostal do kontaktu s objektivní realitou a nebyl pod vlivem davové psychózy proti migrantům. Příznivě na něho působí i podávání antidepresiv, které způsobují, že na stresory reaguje v menší míře. Znalec MUDr. Tichý uvedl, že problematická by mohla být například situace, kdy by se do města trvalého pobytu obžalovaného přestěhoval někdo islámského vyznání, a dopustil by se násilného trestného činu. Obžalovaný by se v ten moment mohl něčeho dopustit pod vlivem emocí. Dále znalec uvedl, že je třeba brát v potaz i skutečnost, že se obžalovaný aktivně účastnil schůzí protiislámského hnutí. Zde by opět mohlo pod vlivem emocionálního vyzvání k akci dojít k jeho dekompenzaci. Oba znalci výslovně setrvali na svém návrhu **ambulantního léčení**, ačkoliv uvedli, že ani to nemůže plně vyloučit možnost opětovného podobného jednání.
46. Z hlediska globálního náhledu na projednávaný případ, odvolací soud si dovoluje připomenout, že v trestní věci obž. J. S., vedené u Vrchního soudu v Praze pod sp. zn. 10To 38/2017, soud prvního stupně tehdy v písemném odůvodnění svého rozhodnutí zejména na podkladě odborného vyjádření, zpracovaného Ústavem Blízkého východu a Afriky při Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, velmi přehledně objasnil historii i současnost tzv. Islámského státu, jeho cíle a aktuální aktivity. Příležitostně také připomenul, že pro svou násilnou a extrémistickou ideologii, spáchané teroristické činy, útoky namířené proti civilnímu obyvatelstvu, porušování lidských práv a mezinárodního humanitárního práva, včetně útoků vedených na náboženském a etnickém základě, vyhlazování kulturního dědictví, kontrolu významných částí území a přírodních zdrojů Iráku a Sýrie a nábor i výcvik zahraničních teroristických bojovníků, byl Islámský stát rezolucí Rady bezpečnosti OSN číslo 2249 ze dne 20. 11. 2015 označen jako teroristická organizace a globální a bezprecedentní hrozba mezinárodnímu míru a bezpečnosti.
47. Zmíněná rezoluce současně důrazně odsoudila popsané aktivity Islámského státu a vyzvala členské státy, které byly schopny tak učinit, aby v souladu s mezinárodním právem podnikly a koordinovaly veškerá potřebná a možná opatření, směřující k zabránění a potlačení jeho teroristické činnosti. Verifikovaným českým překladem textu uvedené rezoluce rovněž provedl krajský soud v rámci hlavního líčení důkaz, přičemž měl k dispozici i autentickou anglickou verzi.

48. Také v nyní přezkoumávané trestní věci obžalovaného J.B., který ovšem deklaroval motivaci a cílový záměr svého jednání ve výrazně odlišné podobě, a jak nalézací, tak odvolací soud obžalovanému v tomto ohledu **uvěřily**, Krajský soud v Praze provedl důkaz odborným vyjádřením Mgr. Pavla Ťupka, Ph.D., a z tohoto důkazu kromě jiného zjistil, jak znalec vyhodnotil význam výrazů spojených s islámem, včetně toho, za jakých okolností se používají. Například výraz „nevěřící pes“ je kupodivu spojení, které není obvyklé ani jako nadávka v současných islámských polemikách, ale například v českém prostředí je zažita mylná představa, že se jedná o běžnou nadávku muslimů pro nemuslimy. Výraz „Džihad“ je zkomoleninou slova džihád, což je jediná správná podoba přepisu do češtiny. Výraz jako takový pochází z Koránu, kde znamená „boj“, přičemž prvním významem je ozbrojený boj. V současné době se také hovoří o džiháditech, což jsou muslimští extremisté, kteří ospravedlňují terorismus koncepcí džihádu, a často argumentují některými koránskými verši, které dávají džihádu silný militantní náboj.
49. Výraz „Abu ímám“, jehož správná podoba je „Abú ímám“, znamená „otec ímáma“. Jedná se o muslimské jméno, které podle Mgr. Ťupka obžalovaný nejspíše záměrně vytvořil, aby evokovalo například právě nějaké smyšlené pravé jméno. Slovo ímám jako takové má několik významů, jednak to může být vůdce muslimské komunity, nebo tzv. předmodlič při muslimské modlitbě, tj. člověk, kterého muslimové při modlitbě následují. Vedle toho je to titul některých významných zakladatelů islámského práva nebo v šíitském islámu označení charismatických náboženských vůdců. Výraz „Abu Allah“, jehož správná podoba by byla Abú Alláh, znamená otec Alláhu, což je gramaticky správně utvořené jméno, nicméně z hlediska islámského náboženství je to rouhání a přidružování k Bohu jiná božstva, pojmy či entity, považované za modloslužebnictví a polyteismus. Spojení má patrně evokovat hrozbu islámu, stejně jako v případě spojení „Abú ímám“. Lze se domnívat, že výraz Abú Alláh bude pro některé muslimy urážlivý. Výraz „Daar al-islam“, jehož správná podoba je dár al-islám, znamená „příbytek islámu“. „Dár al-harb“ znamená „příbytek bezvěrectví“. Jedná se o technický termín islámské právní vědy, kde označuje islámské území, tedy území, na kterém islám převažuje, a kde se praktikuje islámské právo. Může snad evokovat určitou hrozbu islámu, že islám ovládne expanzivně svět, neboť na islámském území se podle islámského práva mají praktikovat islámské zákony (šari'a), což je v českém povědomí spojováno s tzv. mrzačícími tresty (viz upiliti nos, který však jako trest v islámském pojetí trestání není znám), může však evokovat hrozbu islámu jako náboženství, které chce ovládnout svět a zavést mrzačící tresty. Výraz „9 suura“, správně 9. súra, tedy 9. kapitola Koránu, také súra Pokání (arabsky súrat at-taubá), je známá zejména tím, že pojednává o džihádu. Oproti jiným místům v Koránu, která rovněž pojednávají o džihádu a mají umírněnější charakter, obsahuje tato súra radikální koncepci džihádu, tzv. verš meče. Výraz „Allah akbar“, správně Alláhu akbar, znamená v doslovném překladu „Bůh je větší“, tedy velmi známé a běžné náboženské heslo islámu, které je používáno v mnoha kontextech.
50. V průběhu trestního řízení byly také vypracovány znalecké posudky z oboru dopravy, odvětví doprava železniční se specializací analýza nehod železničních kolejových vozidel, a obor strojírenství, odvětví strojírenství všeobecné se specializací železniční kolejová vozidla, které vypracoval **znalec Ing. Jiří Morčínko**. Z posudků ke skutkům pod body I. a II. výroku rozsudku nalézací soud zjistil následující skutečnosti:
51. K útoku na vlak ze dne 1. 6. 2017 znalec v závěrech posudku uvedl, že v místě útoku byla traťová rychlost, tedy rychlost, kterou smí být projížděno, 80 km/h. Trať ve sledovaném místě prochází zalesněnými úseky, z jedné strany je lemována skalními stěnami, z druhé strany je svah, pod kterým je pozemní komunikace, která částečně kopíruje meandry řeky Jizery. Rozhledové poměry s ohledem na levostranný oblouk, složitosti terénu a vegetaci kolem tratě umožňují strojvedoucímu

vidět na předemětném místě překážku na vzdálenost kratší než 100 metrů, a to ještě za předpokladu, že nepřetržitě sleduje trať. Avšak strojvedoucí má povinnost sledovat nejen trať, ale i přístroje a ukazatele na svém stanovišti, což může reakci na překážku opozdit. Znalec zjistil, že strojvedoucí použil v 8:01:59 hodin rychločinné brzdění při rychlosti 79 km/h, a vlak projel místem střetnutí se stromem v čase 8:02:02 hodin rychlostí 74 km/h. Kola přední nápravy řídicího vozu byla zablokována, což mělo za následek, že kola nenajela na kmen padlého stromu, ale do stromu při skluzu narazila, a poté se kmen pootočil. Aby strojvedoucí zastavil vlak z rychlosti 79 km/h, musel by, s ohledem na reakční dobu, začít brzdít rychločinným brzděním asi 460 metrů před překážkou, v čase 41 sekund před střetem, tedy v 8:01:20 hodin, což vzhledem k rozhledovým a traťovým poměrům **nebylo možné**. Skutečná brzdňá dráha byla kratší s ohledem na náraz do stromu. Pokud se týče možnosti vykolejení vlaku, **mohlo k němu** s ohledem na zvolené místo na trati, rychlost nárazu, rozměry stromu a způsob, jakým byl strom v kolejišti umístěn, **dojít**. Do stromu vlak narazil rychlostí 74 km/h, kdy kola přední nápravy řídicího vozu v čele vlaku byla zablokována, což mělo za následek, že kola nenajela na kmen, ale narazila do něj, a kmen se poté pootočil. Pokud by došlo k najetí kola na kmen, došlo by ke ztrátě kontaktu okolku s hlavou kolejnice a vykolejení vozidla vpravo nebo vlevo ve směru jízdy nebo by vozidlo zastavilo v trati a zůstalo stát na železničním svršku (pražcích a náspu). Pokud by v tomto případě došlo k vykolejení vlevo ve směru jízdy, tak by pád soupravy směřoval na komunikaci, která vede pod srázem podél trati. Mohlo by dojít ke zranění nebo usmrcení strojvedoucího, dalších zaměstnanců přepravy, cestujících a uživatelů pozemní komunikace. Pokud by došlo k vykolejení ve směru vpravo a následnému nárazu do skalní stěny, mohlo dojít k devastujícímu poškození laminátového čela vozu a stanoviště strojvedoucího. Části polámaných dřevin mohly proniknout na stanoviště strojvedoucího, z boku soupravy do prostor pro cestující a způsobit poranění osob uvnitř vlaku. Pokud by souprava vykolejila a zůstala na trati, mohlo dojít ke vzpříčení kmene a jeho proniknutí podlahou do vnitřních prostor vozu nebo k poškození trakční jednotky, poškození naftové palivové nádrže a úniku ropných látek.

52. K útoku na vlak ze dne 28. 7. 2017 znalec v závěrech posudku konstatoval, že v místě útoku byla traťová rychlost 90 km/h. Trať je ve sledovaném místě vedena na náspu a prochází zalesněnými úseky. Vlevo ve směru jízdy je stoupající svah s lesním porostem, vpravo pak hlinito-kamenný násep, přecházející v břeh, svažující se k louce. Rozhledové poměry, vzhledem k tomu, že bylo šero a vlak vyjel z pravého oblouku na rovnou část trati, kdy po stranách je lesní vegetace, umožňovaly strojvedoucímu vidět překážku na trati v km 12,1 na vzdálenost asi 100 metrů za předpokladu, že strojvedoucí trať nepřetržitě sleduje. Strojvedoucí použil rychločinné brzdění ve 21:24:26 hodin, při rychlosti 77 km/h. Při brzdění došlo několikrát ke skluzu náprav. Vlak zastavil ve 21:25:05 hodin v km 11,686. Aby strojvedoucí zastavil soupravu vlaku z rychlosti 77 km/h, musel by začít brzdít rychločinným brzděním asi 416 metrů před místem střetnutí. Je nutno připočítat i reakční dobu strojvedoucího jednu sekundu. Jestliže vlak jel rychlostí 77 km/h, je potřeba přičíst i tuto ujetou dráhu za čas reakční doby jedna sekunda, za kterou souprava ujede 21,4 metrů. Strojvedoucí by tedy musel reagovat na vzniklou situaci, tedy začít brzdít 437,4 metrů před vzniklou překážkou, v čase 40 sekund před střetem, tedy v 21:23:46 hodin, což vzhledem k rozhledovým a traťovým poměrům **nebylo možné**. Kmen stromu byl přibližně ve výšce nárazníků, kdy po střetnutí řídicího vozu se stromem došlo k rozlomení kmene. Nápravy vozidla najely na větve a jejich zbytky, což mělo za následek snížení adheze, čímž došlo ke skluzu náprav a zhoršení brzděného účinku. Pokud se týče možnosti vykolejení vlaku, **mohlo k němu** podle znalce **dojít** za předpokladu, že by došlo k najetí kola nápravy na kmen stromu, tedy ke ztrátě kontaktu okolku s hlavou kolejnice. Během

různých situací, které mohly nastat v důsledku vykolejení, mohlo dojít ke zranění osob nacházejících se ve vlaku.

53. Znalec **Ing. Jiří Morčínko** byl následně vyslechnut v hlavním líčení, kdy podal znalecký posudek zcela ve shodě s písemným vyjádřením a setrval na svých závěrech. K dotazům uvedl, že **v obou daných případech se jednalo o štěstí, že vlak nevykolejil**. Uvedl případ, kdy podobný vlak při menší rychlosti po najetí na kmen o průměru 25 cm vykolejil jen kvůli tomu, že kmen zaujímal určitý úhel. Nelze říct jasný parametr, který musí mít překážka, aby šlo s jistotou říct, že dojde k vykolejení.
54. Ke skutkům pod body I. a II. výroku rozsudku byli nalézacím soudem vyslechnuti v hlavním líčení svědci, kterými byli strojvedoucí z obou vlaků. **Svědék Z.Š.** při výslechu v hlavním líčení k prvnímu útoku vypověděl, že v momentu, kdy jím řízený vlak vyjel z oblouku, tak na vzdálenost 80 - 100 metrů uviděl strom ležící kolmo přes koleje. Použil rychločinné brzdění a čekal, co nastane, přičemž **předpokládal, že vlaková souprava vykolejí**. Po nárazu do stromu se ozvala jedna nebo dvě rány, vlak se otrásl a po zhruba 250 metrech zastavil. Svědek nejprve u průvodčího zjistil, zda jsou v pořádku cestující a následně volal výpravčímu do stanice Debř. Poté šel svědek obhlédnout stav soupravy a na místě střetu zjistil, že strom byl pokácen úmyslně. Nalezl také letáky, na kterých viděl nápisy „Allah akbar“, což v něm vzbudilo obavy, takže místo srážky rychle opustil.
55. **Svědék P.Ř.** při výslechu v hlavním líčení k druhému útoku vypověděl, že byl ve vlaku přítomen jako dohled nad zaškolovaným kolegou, svědkem R.Š., který vlak řídil. Při vyjetí z mírného oblouku náhle zahlédli stín nějakého objektu, který ležel na kolejích, a okamžitě aktivovali rychlobrzdu. **Oba očekávali vykolejení**. Po nárazu do stromu šel svědek zkontrolovat cestující, obhlédl vlak a šel se podívat na místo střetu. Po konzultaci s dispečerem plánoval po odklizení větví pokračovat dál v cestě, ale mezi větvemi nalezl výhrůžné letáky, takže bylo nutné zůstat na místě. Po tomto incidentu svědek nevykonával svou práci s větší obavou. K dotazům uvedl, že již několikrát vykolejil, a s ohledem na tyto zkušenosti ví, že následky nárazu do stromu v kolejišti jsou vždy o náhodě. Dále konstatoval, že největší problémy způsobují malé větve, protože zatímco větší větve rozrazí nárazník umístěný na čele vlaku, ty menší nadzvednou kola vlaku, což může mít za následek vykolejení. **Svědék R.Š.** při výslechu v hlavním líčení vypovídal k události shodně jako svědek P.Ř. Výhrůžné letáky mu připadaly jako hloupý vtíp. Nikdy se mu nestalo, že by vykolejil, v té době byl strojvedoucí v zácviku.
56. Po výpovědích těchto svědků obžalovaný shodně uváděl, že se omlouvá, protože udělal strašnou hloupost. Prý si myslel, že vlaky stihnou včas zastavit. Svého jednání lituje a bude si ho do konce života vyčítat.
57. Kromě toho krajský soud ze sdělení Českých drah, a.s., zjistil, že každý jednotlivý případ najetí drážního vozidla do překážky má unikátní průběh a následky. Pokud pachatel způsobí svým jednáním vznik překážky v kolejišti, jedná se o extrémně nebezpečnou situaci, neboť další vývoj je **naprosto nepředvídatelný**. V důsledku toho jsou drážní vozidlo i přepravované osoby vystaveny obtížně předvídatelným a nahodilým rizikům.
58. **Obžalovaný J.B.** v hlavním líčení uvedl, že se cítí vinen a souhlasí s tím, co je uvedeno v obžalobě. K motivaci svého jednání vypověděl, že sledoval, jaké potíže vznikají v souvislosti s migrací ve Spolkové republice Německo a ve Francii. Pod vlivem zpráv z médií a informací od přátel ze zahraničí se začal cítit ohrožený a obával se apokalyptické okupace. Před čtyřmi lety začal mít problémy s vysokým tlakem, kdy mu vedlejší účinky předepsaných léků způsobovaly zlé sny. Zdálo se mu, že se sem valí plné vlaky islamistů, kteří vykřikují náboženská hesla a vraždí. Těmito obavami

se zabíral několikrát týdně. Nejprve zvažoval, že posprejuje Národní muzeum a bude jako Palach, ale od tohoto nápadu upustil, protože se obával, že by jeho sdělení nevyznělo adekvátně. Svým jednáním nechtěl nikomu ublížit, **jeho cílem bylo vyvolat v lidech strach a odpor k islamistům**. Účastnil se několika demonstrací, ale neměl pocit, že by to bylo dostačující. Chtěl, aby lidé sepisovali petice, takže vyvíjel stále více aktivity. Sice měl strach, ale rodině se nesvěřoval. Obžalovaný podotkl, že pokud by nebyl vzat do vazby, kde mu psychiatrická předepsala antidepresiva, tak by jeho nutkání stále přetrvávalo. Během svého pobytu ve vazební věznici získal na některé věci jiný názor.

59. K jednání pod bodem I. výroku rozsudku obžalovaný uvedl, že se mu v noci na 1. 6. 2017 zdál sen, pod jehož vlivem ho napadlo pokácet strom pod vlak. Bezprostředně po probuzení si na počítači napsal letáky, což mu trvalo zhruba pět minut.
60. K odstranění rozporů ve výpovědích obžalovaného z přípravného řízení a před soudem následně krajský soud ve smyslu § 207 odst. 2 tr. řádu přečetl část výpovědi obžalovaného z přípravného řízení, ve které popisoval rozhodnutí spáchat první útok odlišně, když vypověděl, že tento nápad postupně vznikl během delšího období. Do protokolu při výslechu na policii dne 21. 2. 2018 za přítomnosti svého obhájce mimo jiné řekl: „*Vyblédl jsem si strom poblíž trati (...). Bylo to v době asi tak tři měsíce předtím (...). Co se týká letáků, ty jsem si připravil předem (...). K provedení útoku jsem nejprve zvažoval, že použiji svoji motorovou pilu. Pak jsem náhodou při nákupu v Bakově potkal známého, který s tou motorovou pilou zachází, řeže stromy. V tom okamžiku mne napadlo, že bych ho mohl požádat, aby mi jednu půjčil.*“. Obžalovaný v reakci na to uvedl, že je trochu zmatený z medikace a předmětný sen se mu měl zdát v noci poté, co v Bakově potkal známého, od něhož si půjčil pilu, kterou použil 1. 6. 2017. Co se týče samotného útoku, tak si představoval, že vlak stáhne včas zastavit před stromem, vystoupí z něj muži, aby odklidili větve, naleznou letáky a vlak pojedje dál. Obžalovaný si nezdělal, jak se chová vlak při brzdění. Odhadoval, že k zastavení bude stačit 200 metrů, protože se jednalo o úsek v blízkosti nádraží. Předem věděl, jaké vlaky po trati jezdí a útok směřoval na menší osobní vlak. Letáky měly v lidech vzbudit přesvědčení, že jsou ohroženi migranti.
61. K jednání pod bodem II. výroku rozsudku obžalovaný uvedl, že ho k jeho jednání přiměl incident v obci Bělá pod Bezdězem, kdy uprchl migrant z detenčního zařízení v Jezové a zároveň byl v té době v jedné z pobaltských republik odhalen kamion plný střelných zbraní. K samotnému útoku obžalovaný vypověděl, že dojel na okraj lesa svým mikrobusem. Pěšky pokračoval do stanice Bezděz, kde zhruba jednu až dvě hodiny hledal vhodný strom k pokácení. Tentokrát použil vlastní pilu. Letáky si připravil tentýž den kolem poledne. Cílem obžalovaného nebylo, aby byla snížena viditelnost, šero bylo až při jeho příchodu domů.
62. Ke skutku pod bodem III. výroku rozsudku obžalovaný uvedl, že svými letáky, které roznášel, nechtěl nikomu ublížit, ani vyvolat paniku. Chtěl pouze varovat lidi, aby dávali pozor a sledovali své okolí. Letáky nechával na autobusových zastávkách s cílem, aby si je lidé přečetli při čekání. Impulsem k zaslání dopisu na TV Prima bylo údajné prohlášení prezidentského kandidáta Jiřího Drahoše, že se bude zasazovat o přijímání uprchlíků.
63. Obžalovaný řekl, že si vyčítá, že dříve nevyhledal odbornou pomoc. Způsobenou škodu chce uhradit, ale jeho úspory nejsou dostatečné. Rád by si vše odpracoval. Informace o migrantech získával na sociálních sítích, z přeposílaných hromadných emailů a od známých. Už zhruba půl roku se mu děsivé sny nezdají. Pokud se dostane z vězení, tak už nebude chodit na internet a vyhne se sledování televizního zpravodajství.

64. V této souvislosti považuje odvolací soud za potřebné toliko podotknout, že nemá naprosto žádných výhrad ke zcela logickému postupu při hodnocení důkazů, na základě kterého nalézací soud dovodil a vysvětlil, proč uvěřil právě výpovědi obžalovaného, resp. obviněného z přípravného řízení a spolu s ostatními důkazy na ní vybudoval svá skutková zjištění, a proč nepřikládal zásadní důkazní váhu jeho výpovědi v hlavním líčení, zejména ohledně subjektivní stránky činu v několika ohledech podstatně změněné.
65. Soud prvního stupně dále vyslechl v hlavním líčení řadu svědků, nejprve svědky z řad členů rodiny obžalovaného a další osoby, které měly na něho vazby. Tito vypovídali zejména k jeho osobě. **Svědčyně H.B.** manželka obžalovaného, využila v hlavním líčení svého práva odepřít výpověď. Pouze uvedla, že znala politické názory svého manžela, ale o jeho aktivitách nic nevěděla a nenapadlo ji, že by se to mohlo takto zvrtnout. Celé rodině je líto, co se stalo, a jsou připraveni poškozeným uhradit vzniklou škodu. **Svěddek M.B.**, syn obžalovaného, také v hlavním líčení využil práva odepřít výpověď. Uvedl však, že jako rodina udělají vše, aby předešli opakování podobných incidentů, uhradí veškerou škodu a o otce se postarají. Práva odepřít výpověď využil i druhý syn obžalovaného, **svědek J.B. ml.**, který řekl jen, že za otcem chodí pravidelně na návštěvy a sleduje razantní změnu v jeho chování. Také uvedl, že rodina má dostatečné finanční prostředky a chystá se uhradit způsobenou škodu v plné výši. Dále nabídl poskytnutí osobní záruky za další chování obžalovaného pro případ, že by byl propuštěn na svobodu.
66. **Svědčyně M.K.** při výslechu v hlavním líčení uvedla, že zná obžalovaného a ví, z čeho je obviněn. Ví, že se zajímal o téma imigrace a měl pocit, že migranty budeme muset žít. Obžalovaný se občas zmínil o tom, co viděl v televizi, ale moc se o těchto tématech nebavili. Svědkyně ví, že si obžalovaný psal například s profesorem Halíkem a asi i s dalšími lidmi. Jeho komentáře nebyly nenávislné, útoky popsala jako zoufalý čin zoufalého člověka.
67. Z účasti v hlavním líčení se omluvila **svědkyně B.V.**, se souhlasem stran trestního řízení byla proto ve smyslu § 211 odst. 1 tr. řádu přečtena její výpověď z přípravného řízení ze dne 6. 9. 2018. Při výslechu před policejním orgánem svědkyně uvedla, že je členkou hnutí SPD a okresní koordinátorkou pro Mladou Boleslav. Zнала vlastenecké názory obžalovaného a v srpnu nebo září 2017 ho požádala o pomoc s předvolební kampaní hnutí SPD. Obžalovaný souhlasil, roznášel letáky a chodil i na schůze hnutí. Společně byli na několika demonstracích proti migrantům, obžalovaný později na demonstrace chodil sám. Měl podle svědkyně vyhraněné názory, které hlasitě vyjadřoval, ale nemyslela si, že by dospěl i k radikálnímu činu. Komunikovali mezi sebou osobně, telefonicky nebo e-mailem, obžalovaný svědkyni posílal e-maily minimálně ob den, kdy nadával, poukazoval na politiky a jiné lidi, co měli rozdílné politické smýšlení. Svědkyně od obžalovaného dostala i e-mail s fotkami z prvního útoku na vlak.
68. Kromě toho krajský soud provedl v hlavním líčení větší množství dalších relevantních důkazů, náležitě a podrobně konkretizovaných v písemném odůvodnění odsuzujícího rozsudku.
69. Reálně dostupné důkazy, které bylo nezbytné provést v rámci hlavního líčení k tomu, aby nalézací soud spolehlivě zjistil skutkový stav, který by nezakládal důvodné pochybnosti, tento soud zhodnotil jednotlivě, v jejich souhrnu, i ve všech vzájemných relevantních souvislostech tak, jak mu ukládalo ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, a tímto procesním postupem dostal i předpokladům, vymezeným rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR, publikovaným pod číslem 53/1992–I. Sb. rozh. trest., a převzatým v některých dalších rozhodnutích Nejvyššího i Ústavního soudu.
70. Shora uvedeným správným a úplným skutkovým zjištěním i zákonu poskytl nalézací soud podle názoru soudu odvolacího plně adekvátní **právní vyjádření** tím, pokud uvedené jednání

obžalovaného J.B. posoudil podle v době svého rozhodování aktuální právní úpravy jako pokračující zvlášť závažný zločin teroristického útoku podle § 311 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku, v reálném souběhu s pokračujícím zvlášť závažným zločinem vyhrožování teroristickým trestným činem podle § 312f odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku.

71. Krajský soud v Praze vycházel z toho, že jednání obžalovaného Jaromíra Baldy, uvedené ve výroku napadeného rozsudku, bylo jednoznačně prokázáno a naplnilo všechny zákonné znaky shora uvedených skutkových podstat zločinu teroristického útoku podle § 311 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku a zločinu vyhrožování teroristickým trestným činem podle § 312f odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku.
72. Samotný skutkový děj jednotlivých dílčích útoků byl podle nalézacího soudu prokázán s naprostou jistotou. Obžalovaný se ke všem útokům **doznal**. Přiznal se, že ve dvou případech nařezal strom, nechal jej spadnout na koleje a v okolí předpokládaného zastavení vlaku rozházal texty, které měly evokovat, že jde o útok radikálního islamisty. Rovněž nepopíral, že v dalších případech letáky s obdobným textem a se shodnou motivací vylepoval na veřejných místech, vyhazoval do schránek, v jednom případě zaslal do televize Prima. Takových útoků bylo bezpečně zadokumentováno celkem čtrnáct, z výroku rozsudku je přitom patrné, že texty obžalovaný sice obměňoval, jejich vyznění však bylo stejné – domnělí radikální islamisté v nich sdělují: jsme tady, jsme připraveni páchat teror a pokud se nedáte na naši víru, špatně to s vámi dopadne.
73. Obžalovaný **přesně popsal** průběh skutkových dějů, byly provedeny prověrky na místech činů, tj. pádů stromů před vlak, při kterých obžalovaný detailně a přesně vylíčil, jak se stíhaného jednání dopustil. Vysvětlil, jak dával dohromady texty svých provolání a uvedl, že o jeho počínání nevěděla ani nejbližší rodina. Doznání obžalovaného bylo potvrzeno i dalšími důkazy. Předně byly zajištěny všechny letáky, které byly na místech činů, v případě dvou vlakových útoků byla zadokumentována rychlost vlaku před a při střetu, jeho konečné postavení a poškození, byly ohledány a zkoumány stromy, které obžalovaný uřezal. Strojvedoucí obou vlaků vypovídali o průběhu nehody a o tom, že neměli sebemenší šanci střetu zabránit. Toto jejich tvrzení pak technicky podpořil znalecký posudek drážního znalce Ing. Morčinka, střetová rychlost vlaků s kmenem byla kolem 70 km/h, strojvedoucí zareagovali okamžitě, ale měli možnost si kmenů všimnout zhruba až 100 metrů před střetem, k tomu, aby střetu zabránili, by ovšem potřebovali alespoň 400 metrů. Nebylo tak technicky ani zdaleka možné, aby srážku odvrátili. Při útoku ze dne 1. 6. 2017 bylo ve vlaku jedenáct osob, konkrétně 9 cestujících, průvodčí a strojvedoucí, při útoku ze dne 28. 7. 2017 bylo ve vlaku 9 osob, tj. 6 cestujících, dva strojvůdci a průvodčí.
74. K popsanému ději se obžalovaný doznal a popsal jej ve shodě s dalšími zjištěními. Uvedl ale některé další okolnosti, které mu krajský soud zcela neuvěřil. V první řadě to byly okolnosti, vztahující se k přípravě jeho jednání. Obžalovaný před soudem vypověděl, že se prvního červnového rána probudil po zlém snu, ve kterém se přes hranice do země řítily vlaky plné arabských hrdlořežů. Otřesen a vystrašen tímto snem dostal okamžitý nápad - vyburcovat občany k obraně. Proto vzal pilu, došel k trati a pořezal na ni strom. Obžalovaný tvrdil, že si místo činu nijak nevyhlížel, text sesmolil a vytisknul rychle doma na počítači a náhodně vyrazil. Soud však má za prokázané, že obžalovaný své jednání už v prvním případě dlouhodobě plánoval. Jednak o tom hovořil ve své výpovědi na policii, a též při prověrce na místě činu. Mimo jiné uvedl, že si vyhlédl místo, kde bude nejvhodnější strom porazit, byl se na ně podívat, a uvedl také, že zvažoval, že vezme svou pilu, ale potkal známého, od kterého si ji půjčil. Dále na internetu hledal texty, které by evokovaly, že je psal radikální vyznavač islámu. Jednání obžalovaného bylo **promyšlené**, už v prvním případě při útoku

nedaleko Bakova nad Jizerou. Totéž lze říci i o druhém útoku nedaleko Bělé pod Bezdězem, který následoval necelé dva měsíce poté, a který obžalovaný učinil již při vědomí následků útoku prvního. Promyšlenost a systematickosti jeho jednání je pak patrná i u všech dílčích útoků skutku pod bodem III. výroku rozsudku.

75. Nálezací soud také nechoval žádné pochybnosti při úvaze o subjektivní stránce skutků, tedy při shledání úmyslu pachatelova jednání. Obžalovaný tvrdil, že nechtěl nikomu ublížit, opakovaně se omlouval strojvedoucím, chtěl prý jen, aby vlaky stromy odhodily z kolejí, aby se nikomu nic nestalo. Soud prvního stupně tuto obhajobu považoval za účelovou, podle jeho názoru protirečela logice jednání obžalovaného. Pokud by obžalovaný chtěl, aby vlaky místem nehody projely, anebo se před ním zastavily, nemělo opodstatnění poházet letáky na místě ořezu stromů. Obžalovaný podle mínění krajského soudu počítal s tím, že dojde k nehodě, a že při jejím řešení budou nalezeny letáky s výhrůžnými texty. Soud prvního stupně však zcela neuvěřil obžalovanému v tom, že neměl přímý úmysl způsobit lidem ve vlaku těžkou újmu na zdraví nebo smrt. Faktem ovšem zůstává, že pokud by snad byl takový úmysl bezpečně prokázán, mohlo by přicházet v úvahu posouzení předmětného skutku jako pokusu kvalifikovaného trestného činu teroristického útoku podle § 311 odst. 2 tr. zákoníku, kde se předpokládá zavinění směřující k takovému následku, a pro který je možné uložit dokonce výjimečný trest. Kvalifikace trestného činu teroristického útoku podle základní skutkové podstaty prvního odstavce § 311 tr. zákoníku předpokládá, že pachatel vydá lidi v nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví. A to obžalovaný učinil, protože i pokud nebyl nade vší pochybnost prokázán jeho přímý úmysl, činil tak podle krajského soudu v úmyslu **nejméně nepřímém**. Poražením stromu na koleje musel být nejméně srozuměn s tím, že vlak nezabrzdí, že je možné, že vykolejí, převálí se a že cestující budou ohroženi. Obžalovaný sám uvedl, že si následek nehody nijak nepropočítával, nestudoval vzdálenosti, na kterých je vlak schopen bezpečně zastavit. Naopak, vybral si osobní vlak, jeho slovy proto, aby to případně silnější nákladní vlak nepřejel, vybral si méně přehledný úsek v lese za zatáčkou, ve druhém útoku na vlak mohl počítat s tím, že vlak vjede na překážku za šera. Obžalovaný nedal strojvedoucím šanci střetu zabránit. Strojvedoucí, svědci Š., Š. i Ď., před soudem uvedli, že si bezprostředně před střetem byli jistí, že vlak vykolejí. Znalec Ing. Morčínko popsal, že jediným faktorem, který zabránil vykolejení a fatálnějších následků, bylo štěstí. Každá vlaková nehoda je specifická a jsou tu desítky faktorů, které ovlivňují její následek. Podle znalce v obou případech chybělo málo, a k vykolejení vlaku by došlo. To, že se tak nestalo a že cestující mohli odejít nezraněni domů, způsobily okolnosti na vůli a představách obžalovaného nezávislé.
76. Podstatné **pro právní kvalifikaci** jednotlivých skutků obžalovaného byla pochopitelně **motivace** jeho jednání. Pokud by se shodného jednání jako v bodech I. a II. výroku rozsudku dopustil „pouze“ ve snaze zastavit vlak a ohrozit jeho cestující, bylo by jeho jednání nutné kvalifikovat jako trestný čin obecného ohrožení podle § 272 tr. zákoníku. Snahou obžalovaného ale bylo zastrašit obyvatelstvo, jeho slovy vyburcovat občany, aby tlačili na politiky, aby ti vystupovali proti imigraci. Tato motivace byla jednoznačně prokázána, a nehraje roli, jestli letáky samotné byly způsobitelné někoho vystrašit. Úmysl obžalovaného v tomto směru byl zjevný. Navíc krajský soud dospěl k názoru, že letáky byly způsobitelné k reálnému zastrašení obyvatel. Bezpochyby byl jejich text naivní, ale naivní jsou i zprávy konspirátorů, kterých měl obžalovaný plnou mailovou schránku či facebook, a které zhusta rozesílal, a přesto jim řada lidí plně věří. Proto nelze reálně odhadovat dopad, který mohl obsah letáků mít na jejich příjemce. Je také nezbytné uvést, že lidé, ke kterým se informace o snaze vykolejit vlaky donesla, se reálně nemohli dostat k samotným textům a kriticky je zhodnotit. Holá informace byla, že islamistický radikál chtěl zastavit vlak ve jménu džihádu.

Nicméně reálnost takové hrozby není pro právní kvalifikaci podstatná, podstatné je, že si ji obžalovaný jako reálnou představoval. A k tomu se sám doznal.

77. Stejně tak posouzení skutku pod bodem III. obžaloby, tedy vyhrožování teroristickými trestnými činy, nevyžaduje, aby výhrůžky byly způsobilé vzbudit důvodnou obavu z toho, že pachatel čin, kterým hrozí, opravdu uskuteční. Postihovány jsou samotné výhrůžky, kdy podmínkou je, že musí být míněny vážně. Obžalovaný svým jednáním pod body I. a II. výroku rozsudku přesvědčil, že výhrůžky vážně myslel.
78. Jednání obžalovaného proto krajský soud kvalifikoval v případě bodů I. a II. výroku rozsudku jako pokračující zvlášť závažný zločin teroristického útoku dle § 311 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku, neboť obžalovaný v úmyslu závažným způsobem zastrašit obyvatelstvo vydal lidi v obecné nebezpečí smrti a těžké újmy na zdraví tím, že se dopustil jiného nebezpečného jednání. Toto jednání spáchal ve vztahu k zastrašení obyvatelstva v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a ve vztahu k vydání lidí v nebezpečí smrti a těžké újmy na zdraví v úmyslu nepřímém podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Soud považoval jednání obžalovaného pod body I. a II. za pokračování v trestném činu ve smyslu § 116 tr. zákoníku, neboť oba jednotlivé dílčí útoky jeho jednání byly vedené jednotným záměrem a naplnily skutkovou podstatu stejného trestného činu. Útoky byly spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku.
79. V případě bodu III. nalézací soud jednání obžalovaného kvalifikoval jako zvlášť závažný zločin vyhrožování teroristickým trestným činem podle § 312f odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, neboť obžalovaný vyhrožoval spácháním teroristického trestného činu a spáchal takový čin jiným účinným způsobem, neboť za takový způsob bylo bezesporu nezbytné považovat vylepování letáků na místech, kde se předpokládal výskyt většího počtu osob, v případě posledního útoku zaslal leták do celoplošné televize. Toto jednání spáchal obžalovaný v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. I v tomto případě se jednalo o pokračující zločin, kterého se obžalovaný dopustil celkem čtrnácti samostatnými útoky.
80. Odvolací soud se s úvahami a závěry soudu prvního stupně, shora reprodukovanými, ve všech podstatných ohledech **ztotožnil** a vzhledem k výstižnosti a přesvědčivosti jejich odůvodnění na ně **odkazuje**.
81. Výhrady, uplatněné v tomto ohledu obžalovaným J.B. v písemném i ústním odůvodnění podaného odvolání, **neshledal** Vrchní soud v Praze **důvodnými**.
82. Vrchní soud v Praze proto pro úplnost a přehlednost podtrhuje, že jak správně uvedl soud prvního stupně v příslušné právní větě písemného vyhotovení napadeného rozsudku, zvlášť závažného zločinu vyhrožování teroristickým trestným činem se podle právní úpravy účinné v den vydání předmětného rozhodnutí (stejně jako podle právní úpravy účinné aktuálně) dopustil podle § 312f odst. 1 tr. zákoníku ten, kdo vyhrožoval spácháním **teroristického trestného činu**. Přísnější trest v rámci tzv. kvalifikované skutkové podstaty podle § 312f odst. 2 písm. b) tr. zákoníku pachatelé hrozil, jako v tomto případě, spáchal-li čin uvedený v odstavci 1 tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí **nebo jiným obdobně účinným způsobem**.
83. Kromě toho vrchní soud v této souvislosti připomíná, že podle důvodové zprávy ke shora uvedené novele trestního zákoníku, provedené zákonem číslo 455/2016, která nabyla účinností dnem 1. 2. 2017, byl v odstavci prvním § 129a tr. zákoníku nově definován **pojem teroristické skupiny**, a to jako společenství nejméně tří trestně odpovědných osob, které má trvalejší charakter, je v něm

provedena dělba činnosti mezi jeho jednotlivé členy, jeho činnost se vyznačuje plánovitostí a koordinovaností a je zaměřené na páchání trestného činu vlastizrady spáchané(ho) formou teroristického útoku nebo teroru podle § 309, trestného činu teroristického útoku podle § 311 nebo trestného činu teroru podle § 312 – dále jen „teroristický trestný čin“).

84. Teroristickým trestným činem tak nebude vlastizrada spáchaná formou rozvracení republiky podle § 310 tr. zákoníku nebo sabotáže podle § 314 tr. zákoníku. Podle citované důvodové zprávy byl pojem teroristického trestného činu zaveden z důvodu odkazu na tyto trestné činy na četných místech v trestním zákoníku a jedná se tedy o tzv. **legislativní zkratku**.
85. V době publikace této důvodové zprávy aktuální trestní zákoník používal pojem teroristické skupiny výlučně v ustanovení § 311 odst. 2 alinea 3. V tehdejší § 361 odst. 2, odst. 3 byl používán pojem organizovaná zločinecká skupina, určená nebo zaměřená k páchání vlastizrady (§ 309), teroristického útoku (§ 311) a teroru (§ 312). Podle článku 2 odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2002/475/SVV, o boji proti terorismu, se teroristickou skupinou rozuměla strukturovaná skupina více než dvou osob, existující po delší dobu, která jednala ve shodě s cílem páchat teroristické trestné činy. Strukturovanou skupinou se pak rozuměla skupina, která nebyla nahodile vytvořena za účelem bezprostředního spáchání trestného činu, její členové nemuseli mít formálně vymezené úlohy, nebyla nezbytná kontinuita členství ani rozvinutá struktura. Další definice byla obsažena v Doporučení FATF.
86. Z článku 2 odst. 2 shora citovaného rámcového rozhodnutí Rady vyplynul požadavek na postih vedení teroristické skupiny, a účasti na její činnosti. Toto jednání bylo v tehdejší době postihováno právě ust. § 361 odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku, požadavky plynoucí z uvedeného článku však nebyly dostatečně splněny. Proto bylo přistoupeno k definici teroristické skupiny prostřednictvím znaků, charakterizujících organizovanou skupinu, které však byly doplněny znaky „trvalejší charakter“ a „zaměřením na páchání teroristických trestných činů“. Teroristická skupina je tedy určena k páchání teroristických trestných činů, což však neznamená, že by nemohla vyvíjet jiné aktivity, nemající spojitost s její teroristickou činností
87. Nově koncipovaná skutková podstata trestného činu **vyhrožování teroristickým trestným činem** podle § 312f tr. zákoníku vycházela ze stávajícího trestného činu teroristického útoku podle § 311 odst. 2 alinea 1 tr. zákoníku („kdo vyhrožuje teroristickým útokem“), došlo však k rozšíření trestnosti i na vyhrožování trestným činem teroru (§ 312) a vlastizrady, spáchané ve formě teroristického útoku nebo teroru (§ 310).
88. **Vyhrožováním** se rozumí hrozba újmou, jejíž obsah je konkretizován jednáním uvedeným alespoň v některém teroristickém trestném činu. Výhrůžky musí být **míněny vážně**, není však podmínkou, aby byly způsobilé vzbudit důvodnou obavu z toho, že pachatel čin, kterým hrozí, skutečně uskuteční.
89. Námitkám a výhradám obžalovaného Jaromíra Baldy, výslovně směřujícím **proti právnímu posouzení** trestné činnosti, kterou byl napadeným rozsudkem uznán vinným, proto nemohl odvolací soud dopřát sluchu, neboť po pečlivém uvážení je z důvodů shora uvedených shledal **bezpředmětnými**.
90. Naproti tomu Vrchní soud v Praze **shledal** v zásadě naprosto **relevantní** a po obsahové stránce zcela **přiléhavou** argumentaci státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze, uplatněnou v písemném i v ústním odůvodnění podaného odvolání.

91. Odvolatel ve svém odvolání plně erudovaně a vhodně poukázal na část odůvodnění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 13. 12. 2018 sp. zn. 2To 88/2018, kterým tento soud rozhodl v trestní věci obž. N.S.I., uznaného vinným zločinem vyhrožování teroristickým trestným činem podle § 312f odst. 1 tr. zákoníku, a který je samozřejmě trestnímu senátu vrchního soudu 10To, rozhodujícímu v trestní věci obžalovaného J.B., dobře znám.
92. V písemném odůvodnění shora zmíněného rozsudku odvolací soud kromě jiného argumentoval tím, že obžalovaný v úmyslu protiprávně donutit orgán veřejné moci, aby něco konal, vyhrožoval spáchání takového jednání, které je podřaditelné nejméně pod ustanovení § 311 odst. 1 písm. a), c) trestního zákoníku, tedy vyhrožoval spácháním trestného činu teroristického útoku podle § 311 tr. zákoníku, přičemž právě označený trestný čin spadá ve smyslu § 129a odst. 1 tr. zákoníku mezi teroristické trestné činy.
93. Podle názoru senátu 2To odvolacího soudu, půjde o zločin vyhrožování teroristickým trestným činem podle § 312f odst. 1 trestního zákoníku mimo jiné tehdy, jestliže pachatel ve specifickém úmyslu, popsáném v úvodní části ustanovení § 311 odst. 1 tr. zákoníku, vyhrožuje, že uskuteční některé z jednání, která jsou uvedena pod písmeny a) až g) § 311 odst. 1 tr. zákoníku. O takovou situaci přitom podle názoru odvolacího soudu půjde nejen tehdy, pokud pachatel výslovně konkretizuje jednání, kterým hrozí a které je obsaženo pod jednotlivými písmeny § 311 odst. 1 tr. zákoníku, ale také v případě, že svou hrozbu vyjádří a formuluje obecněji, kupříkladu tak, „že provede teroristický útok“ či „provede bombový útok“, aniž by jeho podobu ani další okolnosti jej charakterizující blíže specifikoval, je-li ze všech okolností zřejmé, že i přes použití této obecnější formulace má na mysli hrozbu některým z jednání specifikovaných v § 311 odst. 1 písm. a) až g) tr. zákoníku, a že takto jeho hrozbu může vnímat i okolí.
94. **V popisu skutku** v rozsudečném výroku odvolací soud formuloval shora uvedený názor tak, že v tomto výroku „... shora popsaná výhrůžka vzhledem k chápání a představě obžalovaného o teroristickém útoku, podle něhož má souviset s použitím bomby, směřovala k možnosti spáchání zločinu teroristického útoku některým z jednání uvedených v § 311 odst. 1 písm. a), písm. c) trestního zákoníku za užití § 313 trestního zákoníku ...“.
95. Aktuální rozhodovací praxe odvolacího senátu vrchního soudu 10To je se shora reprodukovanými právními názory senátu 2To **v plném souladu**. V nyní přezkoumávané trestní věci obžalovaného Jaromíra Baldy je však zřejmé, že detailní **popis skutku**, ve kterém nalézací soud právem shledal naplnění všech zákonných znaků skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu vyhrožování teroristickým trestným činem podle § 312f odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, obsažený ve výroku o vině napadeného rozsudku, zákonné znaky zvlášť závažného zločinu teroristického útoku podle § 311 odst. 1 písm. a), c) tr. zákoníku **výslovně obsahuje**. Odvolací soud proto pokládá výslovnou citaci tohoto zákonného ustanovení ve skutkové větě **za nadbytečnou**, stejně jako **ve větě právní**, kde se jí odvolatel ostatně ani nedomáhal.
96. Naprosto přiléhavě také státní zástupce konstatoval, že ode dne 1. 2. 2019 nabyla účinnosti další novela trestního zákoníku, provedená zákonem číslo 287/2018 Sb., která ovšem **není** v žádném ohledu pro obžalovaného J.B. **příznivější**, a je tedy nutno vycházet ze zásady, zakotvené v ustanovení § 2 odst. 1 tr. zákoníku, že trestnost činu se posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, a podle zákona pozdějšího se posuzuje jedině tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější.
97. Správně tudíž státní zástupce dovodil, že na předmětnou část posuzované trestné činnosti obžalovaného se vztahoval trestní zákoník ve znění novely, která byla provedena zákonem číslo

204/2017 Sb. K její výslovné citaci v rozsudečném výroku by však odvolací soud přikročil jediné v případě apelačního procesního postupu a rozhodnutí v meritu věci.

98. Odvolací soud ještě podotýká, že z pohledu tzv. typového nebo také druhového objektu skutkové podstaty toho kterého trestného činu je skoro nadbytečné připomínat, že se jedná o celospolečenské **zájmy**, chráněné prostřednictvím platného a účinného trestního zákona, resp. trestního zákoníku, prostředky trestního práva, především tresty a ochrannými opatřeními. V jednotlivých hlavách zvláštní části trestního zákoníku jsou takto rozděleny jednotlivé trestné činy do určitých skupin, tzv. hlav, které soustřeďují skutkové podstaty, chránící typově obdobné celospolečenské zájmy, zakotvené především v Ústavě, resp. Listině základních práv a svobod, která je součástí tzv. ústavního pořádku České republiky.
99. Trestní sazba, popřípadě tzv. rozpětí této trestní sazby je vodítkem pro posouzení a závěr, nakolik zákonodárce považuje individuální zájmy, resp. individuální objekt skutkové podstaty toho kterého trestného činu za hodné dostatečně účinné právní ochrany.
100. Při aktuálním výskytu protispoločenských jednání pro společnost zvlášť nebezpečných nebo při aktuální hrozbě možného ohrožení podobnými delikty, pochopitelně výrazně stoupá význam tzv. **generální prevence**, představující ochranu celé naší společnosti a všech jejích řádných občanů před uvedenými riziky mimo jiné spravedlivým, zákonným, ale současně důsledným využíváním prostředků trestního práva, včetně rozpětí trestních sazeb při ukládání trestů odnětí svobody za takové trestné činy.
101. Krajský soud v Praze z naprosto správného úhlu pohledu nepochybně vážil i naznačenou otázku generální prevence, zároveň však velice odpovědně a citlivě zvažoval při ukládání zákonného a všem relevantním okolnostem přiměřeného trestu obžalovanému plně opodstatněnou a ve své podstatě nevyhnutelnou aplikaci ustanovení § 40 odst. 2 tr. zákoníku, které samo osobě odůvodnilo uložení trestu odnětí svobody stanovenou výměrou **pod spodní hranicí** zákonného rozpětí trestní sazby.
102. Odvolací soud považuje v této souvislosti za vhodné pouze pro úplnost podotknout, že soudní praxe byla ve vztahu k rozhodování o ukládání trestů odnětí svobody delší dobu při posuzování zákonnosti a odůvodněnosti aplikace ustanovení § 58 tr. zákoníku, zejména pak jeho odst. 1, významně ovlivněna a nepochybně je i nadále ovlivňována zásadním, velice instruktivním rozhodnutím Nejvyššího soudu ze dne 28. 5. 2014 sp. zn. 8Tdo 550/2014, publikovaným pod číslem 24/2015 Sb.rozh.trest. Toto rozhodnutí přiléhavě a ve své podstatě naprosto vhodně a potřebně nastavilo přesvědčivou argumentaci, obsaženou v písemném odůvodnění předmětného usnesení, pevné hranice, které mají zabránit a také účinně zabraňují zneužívání tohoto vskutku naprosto výjimečného ustanovení.
103. Judikatura Nejvyššího soudu se ovšem zároveň chvályhodně vyvíjí také tím směrem, aby naopak pregnantním výkladem nastavila určitá pravidla, byť zcela účelně zatím především příkladmo a kazuisticky, pro konkrétní případy, kdy je naopak důsledné použití citovaného ustanovení § 58 (odst. 1, potažmo odst. 5) tr. zákoníku na místě.
104. V písemném odůvodnění svého usnesení ze dne 28. 11. 2018 sp. zn. 5Tdo 1356/2018, tj. rozhodnutí vydaného již v době před vynesením shora citovaného rozsudku Krajského soudu v Praze, kterým podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. řádu odmítl dovolání nejvyššího státního zástupce, Nejvyšší soud předeslal, že ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku je prostředkem **soudcovské**

individualizace trestu a projevem depenalizace v trestním zákoníku (srov. zejm. Šámal P. a kol. Trestní zákoník I. § 1 až 139. Komentář. 2. Vydání, Praha: C. H. Beck, 2012, str. 789 a násl.).

105. Uplatnění ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku je třeba posuzovat nikoliv mechanicky, ale přísně individuálně ve vztahu ke konkrétnímu činu a konkrétnímu pachateli. Jde o ustanovení obecné, které je subsidiární ve vztahu k ostatním zvláštním případům uvedeným ve vyšších odstavcích § 58 tr. zákoníku. Již z názvu ustanovení vyplývá, že nebude možno jej aplikovat pravidelně, na jakoukoliv věc, ale na situace něčím zvláštní, neobvyklé, odlišující se od běžně se vyskytujících případů, byť jinak podmínky užití nejsou vázány na „výjimečné“ či „mimořádné“ poměry pachatele. Proto bude velmi záležet na individuálním posouzení konkrétního případu soudem s řádným jeho zdůvodněním a je obtížné tyto situace vzájemně porovnávat a paušalizovat.
106. Ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku samo o sobě obsahuje vlastně tři kumulativní podmínky nezbytné k mimořádnému snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby: a) existence určitých okolností případu nebo poměrů pachatele, pro které b) použití normální (nesnížené) sazby by bylo pro pachatele nepřiměřené přísné, a c) možnost dosáhnout nápravy pachatele i trestem odnětí svobody kratšího trvání. Mimořádné snížení trestu odnětí svobody podle cit. ustanovení je tak předně možno opřít o okolnosti případu nebo poměry pachatele anebo o obě hlediska.
107. Shora uvedená hlediska aplikoval v mezidobí Vrchní soud v Praze kupříkladu ve svém rozsudku ze dne 12. 2. 2019 sp. zn. 10To 83/2018, kdy v trestní věci obž. J. P. konstatoval, že soud prvního stupně v této trestní věci sice nepochybně při svém rozhodování zvažoval především **poměry pachatele**, včetně osobních, majetkových a jiných, nepřehlédl, že obžalovaný je nemajetný, starobní důchodce, který pobírá měsíčně částku 14.000 Kč, přičemž v době rozhodování soudu mu bylo 67 let, je vážně fyzicky i psychicky nemocen a byla mu uložena vcelku citelná povinnost k náhradě nemajetkové újmy poškozené. Nálezací soud ovšem, jak vyplynulo z odůvodnění napadeného rozsudku, zohlednil částečné doznání obžalovaného k trestné činnosti, kladené mu za vinu, jeho dosavadní bezúhonnost, napomáhání při objasňování své trestné činnosti, poměrně vyšší věk a aktuální zdravotní stav rovněž při posouzení **povahy a závažnosti** trestného činu ve smyslu § 39 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku.
108. V přezkoumávaném případě Krajský soud v Praze rovněž naprosto pregnantně konkretizoval a správně vyhodnotil **všechny** relevantní okolnosti, svědčící jak ve prospěch obžalovaného J. B., tak v jeho neprospěch (srov. zejména bod 66. a bod 67. písemného odůvodnění napadeného rozsudku), především ovšem důsledně a zcela správně při stanovení **druhu a výměry** trestu evidentně postupoval v plném souladu s ustanovením § 39 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku. Přihlédl tudíž k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným a jiným poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života, a k možnosti jeho nápravy. Nepřehlédl, že v daném případě proti sobě stálo v soudní praxi naprosto neobvyklé množství právě polehčujících a přitěžujících okolností, z pohledu jejich zákonného vymezení nejen vesměs relevantních, ale nezřídka současně velmi významných, spolu s dalšími faktory, hodnými bedlivého a všestranného uvážení, které nálezací soud nemohl přehlédnout a také je podle zjištění odvolacího soudu **nepřehlédl**.
109. Právně krajský soud v této souvislosti opakovaně zdůraznil, že obžalovaný J.B. spáchal hned dva pokračující zvláště závažné zločiny, dvěma samostatnými jednáním se dopustil jak teroristického útoku, tak výhrůžek teroristickým trestným činem v celkem nejméně čtrnácti jednotlivých případech. Protože soud prvního stupně správně ukládal obžalovanému **úhrnný trest** za použití

ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku, přičemž v tomto konkrétním případě je u obou předmětných zvláště závažných zločinů jejich pachatel ohrožen shodnou trestní sazbou od pěti do patnácti let trestu odnětí svobody a platný a účinný trestní zákoník u obou zakotvil možnost uložit vedle trestu odnětí svobody trest propadnutí majetku. Krajský soud přitom **nepochybil**, pokud úhrnný trest odnětí svobody obžalovanému uložil podle § 311 odst. 1 tr. zákoníku, který je v hierarchii zvláštní části trestního zákoníku výše.

110. V případě obžalovaného J.B. musel samozřejmě soud prvního stupně zvažovat, a také nesporně odpovědně **zvažoval**, ostatně již v souvislosti s rozhodováním **o vině**, zda neexistuje nějaká relevantní okolnost vylučující protiprávnost jeho jednání, popřípadě jeho trestní odpovědnost jako takovou. Krajský soud správně tuto otázku řešil především na základě závěrů znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a odvětví psychologie a právem uzavřel, že obžalovaný se posuzovaných skutků sice dopustil ve **stavu zmenšené přičetnosti**, kdy jeho rozpoznávací i ovládací schopnosti sice byly (podstatnou měrou!) sníženy, nebyly však vymizelé, a **nebyl nepřičetný**.
111. Obžalovaný podle znalců netrpí a ani v době páchání trestné činnosti netrpěl duševní chorobou ve smyslu psychózy, byla však u něho diagnostikována organická porucha osobnosti s deteriorací intelektu a kognitivních funkcí do pásma subnormy. Znalci v podstatě potvrdili, že vlivem informací, které k obžalovanému doléhaly z veřejné sféry, a které se týkaly hrozeb, jež mají vytvářet uprchlíci islámského vyznání, se v jeho organismu znásobovaly organické procesy, které mu laicky řečeno „zatemňovaly mysl“ a bránily v racionálním rozhodování.
112. Ze znaleckých posudků a z výpovědi znalců vzal nalézací soud za prokázané, že obžalovaný je za své skutky **plně trestně odpovědný**. (Viz 64. bod odůvodnění rozsudku).
113. S posledně citovaným závěrem Krajského soudu v Praze je v určitém, nikoliv však podstatném nebo dokonce zásadním rozporu jeho argumentace v bodu 68. odůvodnění v rámci úvah o některých dalších podstatných faktorech při ukládání trestu a ochranného opatření. V prvé řadě krajský soud zmínil právě znalecky prokázanou zmenšenou přičetnost obžalovaného, která jej nezbavuje zodpovědnosti za jeho jednání, ale jeho **odpovědnost** určitým způsobem **snižuje**.
114. To ovšem vůbec nic nemění na tom, že nalézací soud především **naprosto správně** a v souladu s aktuálním zněním ust. § 40 odst. 1 tr. zákoníku shledal, že obžalovaný Jaromír Balda se dopustil posuzované trestné činnosti ve stavu zmenšené přičetnosti, který si, a to ani z nedbalosti, nepřivodil vlivem návykové látky, a při stanovení druhu trestu a jeho výměry k této okolnosti **přihlédl**.
115. Současně soud prvního stupně rovněž **zcela správně** usoudil, že vzhledem k zdravotnímu stavu pachatele, uvedeného v § 40 odst. 1 tr. zákoníku, je možno v souladu s ust. § 40 odst. 2 tr. zákoníku za současného uložení ochranného léčení (§ 99) dosáhnout možnosti jeho nápravy i trestem kratšího trvání, proto **snížil trest odnětí svobody** pod dolní hranici trestní sazby, aniž by byl de facto vázán omezením uvedeným v § 58 odst. 3 tr. zákoníku, a uložil zároveň ochranné léčení.
116. Odvolací soud dospěl výhradně na podkladě správných a důkazně plně podložených skutkových zjištění nalézacího soudu k závěru, že v daném případě byly podmínky pro užití ustanovení § 40 odst. 2 tr. zákoníku naplněny, byť taktéž naprosto přiléhavě soudem prvního stupně deklarované okolnosti obžalovanému přitěžující nedovolovaly výraznější snížení **výměry** ukládaného nepodmíněného trestu odnětí svobody pod dolní hranici relevantní zákonné trestní sazby.
117. Správně a zákonně přitom soud prvního stupně rozhodl rovněž **o způsobu výkonu** uloženého trestu odnětí svobody.

118. Obligatorní **ochranné léčení** krajský soud uložil podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku v souladu se závěry a se stanoviskem znalců z příslušného oboru a odvětví jako ochranné léčení psychiatrické, vykonávané v ambulantní formě.
119. K jakýmkoliv výhradám neshledal odvolací soud důvod ani při posuzování zákonnosti, správnosti a opodstatněnosti nalézacím soudem uloženého **trestu propadnutí věci**.
120. **Správně a zákonně** konečně rozhodl Krajský soud v Praze rovněž **o náhradě škody**. Jak je patrné mimo jiné z bodu 71. odůvodnění rozsudku, k trestním řízení se s nárokem na náhradu škody připojila poškozená akciová společnost České dráhy, a.s., s nárokem v částce 155.298,- Kč a poškozená státní organizace Správa železniční dopravní cesty, st.org., s nárokem v částce 63.586,38 Kč. Soud nárokům obou poškozených **vyhověl**, přičemž se jednalo o nároky za poškození vlakové soupravy respektive drážního zařízení, a všechny uplatněné nároky byly poškozenými řádně vyčísleny a doloženy a nalézací soud neměl žádné pochybnosti o tom, že jejich vznik byl v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného, ze kterého byl pod body I. a II. výroku rozsudku uznán vinným.
121. Vrchní soud v Praze k tomuto správnému a odůvodněnému výroku napadeného rozsudku soudu prvního stupně pro úplnost toliko podotýká, že obžalovaný JarJ.B.v trestním řízení opakovaně vyslovil s oprávněností, důvodem a výší v tomto řízení uplatněných nároků obou poškozených svůj **naprostý souhlas** a deklaroval svoji budoucí snahu způsobenou škodu v plné výši nahradit. Vzhledem ke svým aktuálním finančním poměrům se v tomto ohledu spoléhá na přispění a pomoc své rodiny.
122. Vrchní soud v Praze shledal **všechny výroky** podaným odvoláním napadeného rozsudku Krajského soudu v Praze správnými, zákonnými a přílehavě a přesvědčivě soudem prvního stupně odůvodněnými a **ponechal je proto beze změny**.
123. Odvolání obžalovaného J.B., a odvolání státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze, podané v neprospěch tohoto obžalovaného, tudíž shledal odvolací soud s ohledem na zjištění, argumenty a závěry shora uvedené **nedůvodnými** a podle § 256 tr. řádu je proto obě **zamítl**.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** řádný opravný prostředek přípustný.

Lze však proti němu podat **dovolání**. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, obžalovaný pro nesprávnost výroku tohoto rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, **do dvou měsíců** od doručení tohoto rozhodnutí. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud.

Nutný obsah dovolání vymezuje ustanovení § 265f tr. řádu.

Praha 16. dubna 2019

JUDr. Zdeněk Sovák v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Holcová

